

ምዕራፍ 9

ለመለየት ቆራጥንት

እግዚአብሔር የሚወደውና የሚያከብረውም እርምጃ እውነትን ያለመከለስና፤ በሽንገላ መንገድ ሳይሆን በፍቅር መናገርን ነው። ነገርን በመደበቅና በመደለል ሰውን መጠጋትና ማስጠጋት እግዚአብሔር የሚጸደቀውና ዘለቄታም የሌለው ልምምድ ነው። እንደ ኑኃሚን ለእውነት መኖር ከፈለግን ለእውነትም መሞት መዘጋጀት አለብን። ብዙዎቻችን ክርስቶስን ስለ ማን ብለን እንደ ተከተልን ራሳችንን መለስ ብለን መጠየቅ ይኖርብን ይሆናል። ባል ሚስቱ እንዳትፈታው ሚስትም ባልዋ እንዳይተዋት፤ እጮቻቸው አንዳቸው አንዳቸውን እንዳያጡ በሚል ስሜት ክርስቶስን መከተል ቢፈልጉ ያለ ትርፍ በኪሳራ እየተጓዙ ናቸውና ራሳቸውን መለስ ብለው ቢመረምሩ ይበጃል። እያንዳንዳችን ሰዎች ለእኛ ብለው ክርስቶስን እንዲከተሉም ማደፋፈር አይገባንም። ስለ እኛ ብለው የክርስትናን ጉዞ እንዲጀምሩ፤ እውነትን ሳይሆን የሽንገላና የድለላ ቃላቶችን በማዥኅድኅድ ለመመስከር መሻት ትልቅ በደልና ሀሰተኝነት እንደሆነ ልናውቅ ይገባል። የአንዳንዳችን ምስክርነት፤ ክርስቶስን ከማሳየት ይልቅ ዓለማዊ ትርፎች ላይ ያተኮረ ይሆናል። ክርስቲያን ብትሆን ትበለጽጋለህ፤ ገንዘብህ ይቆጠባል፤ ገንዘብህን በመጠጥና በሲጋራ አታባክንም ብለን በአንጻሩ

ግን የእግዚአብሔር የዘላለማዊ እቅድ የሆነውን የራሱን ፍቅርና በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል እኛ ያገኘነውን ደህንነት ሳንናገር ሰውየው እንደኛ የክርስትና ጉዞ እንዲጀምር እንጥራለን። ታዲያ ይህ አቀራረብ ምን ያህል መለኮታዊ ፈቃድ የተሞላበት ነው? ውጤታማነቱም በሚገባ የሚያጠያይቅ ጉዳይ ነው።

ኑኃሚን ለምራቶቿ ያደረገችው ንግግር በጊዜው ለነበራቸው ሁኔታ እውነት ከመሆኑም በላይ ለእኛም የምስክርነት ሕይወት ትልቅ ትምህርት ይሰጠናል። ይህች የእግዚአብሔር ሴት ለምራቶቿ ያለውን እውነት እቅጩን ከነገረቻቸው በኋላ፤ በምራቶቿ መሃል መከፋፈል ተፈጠረ። እውነት ሲነገራቸው የሚያስደስታቸው ሰዎች እንዳሉ ሁሉ፤ በአንጻሩ ደግሞ የሚያስከፋቸው ሞልተዋል። ለእውነት ዋጋ መክፈል የማይፈልጉ ስለሚኖሩ እውነትን ከሚሰሙ ይልቅ የተቀባባና የሚሰብ ውሸትንና፤ ሽንገላን መስማት ይወዳሉ። በዚያው ልክ እውነትን ስንነግራቸው እኛን የሚጠጉና ይበልጥ የሚጣበቁብን ይኖራሉ። በኑኃሚን ላይ የታየው ትእይንት ይህን እውነት አጉልቶ ያሳያል። ሦስቱም ማለትም ኑኃሚን፤ ሩትና ዖርፋ አለቀሱ፤ ከዚያ በኋላ መስዋእት መክፈል ያቃታት ዖርፋ ኑኃሚንን ተሰናብታ ወደ ኋላ ተመለሰች፤ ሩት ግን ወደ ኑኃሚን በመጠጋት ጉዞዋን ከእርሷ ጋር ለመቀጠል ወሰነች። ከኑኃሚን ጋር ተጣበቀች። እውነትን ስንናገር፤ እግዚአብሔር በውስጣቸው ጥማትን፤ ያስቀመጠባቸውን፤ ለዘለቄታ የሚሆኑትን፤ እውነትን የሚወዱትን፤ ለቃል

ኪዳኑ የተሰጡትን ሰዎች ይሰጠናል። ከዚያ በኋላ ደግሞ በዚያ እውነት የማይስማሙት፤ መዝለቁ ስለሚከብዳቸው ወደ ኋላቸው ይመለሳሉ። ለእውነት ብንኖር፤ አብረውን የሚሆኑ ወይም አብረውን የሚጓዙ ሰዎች ይሰናከሉ ይሆናል ብለን በመስጋት የእግዚአብሔርን ዘላለማዊ እቅድ አንሸቃቅጠው። በርዘንና ከልሰን አናቅርበው። እግዚአብሔር እውነት ስለተናገርን ሰዎችን አያሳጣንም፤ ለእውነት የተመረጡና፤ የተጠሙ ሰዎችን ይሰጠናል። እነዚያ ሰዎች እንደ ሩት ተመለሱ ብንላቸው እንኳ አይመለሱም። ምክንያቱም የመጡት ለእኛ ብለው ሳይሆን፤ እኛን የሳበን ጌታ እነርሱንም ስለ ሳባቸው ነው። እኛ ወድደነው ለሮጥንለት ጌታ እነርሱም ወደው ለመሮጥ ወስነዋልና ነው።

የኑኃሚን ውሳኔ ያሚያስደንቀው ከዚህ አንጻር ሲታይ ነው። እርሷ ሰው ቢከተለኝ ባይከተለኝ፤ አበጀሽ ቢለኝ ባይለኝ፤ ቢያሞግሰኝ ባያሞግሰኝ ጉዞዬን እቀጥላለሁ፤ እውነትን እናገራለሁ የሚል አቋም ነበራት። ምክንያቱም ጉዳይዋ ከሚከተላት ሰውና፤ ከሚያቀርብላት ሞገስና ድጋፍ ሳይሆን፤ እግዚአብሔር በወገኖቿ መካከል ስላደረገው መጎብኘትና በረከት መስማቷ ነበር። በዚህ መንፈስ እውነት ስንናገር እግዚአብሔር ለእርሱ መንግሥት የመረጣቸው ሁሉ ይጎዳኙናል። አብረን በጽዮን መንገድ ላይ እንገናኛለን፤ አብረን እንጓዛለን።

በዚያው አንጻር ደግሞ በሽንገላችን፤ በድብቅብቅ ወሬዎችን የተጎራበቱንና የተጎዳኙን ሁሉ

ዋጋ የመክፈል ጥያቄ ሲቀርብላቸው፤ እንደ በፊቱ በሆይ ሆይታ ተነሥተው እንደ ጀመሩት ሳይሆን ወደ ኋላ ይመለሳሉ። እኛም ጅማሬዎችን ከእነርሱ ካልተለየ ጉዞዎችንን መቀጠል አንችልም፤ ሳንርቅ የእነርሱ ዕጣ ይደርሰናል። እውነትን ተናግረን የጀመርነው ጉዞ ምንም ዕንባ ቢኖርበትም ያ ዕንባ ወደ ቃልኪዳኑ ምድር የሚያገባን እንጂ ተስፋ አስቆርጦ ምድረ በዳ የሚያስቀረን አይደለም። ለማልቀስ ሦስቱም አልቅሰዋል። የፆርፋን ዕንባ ልዩ የሚያደርገው የእርሷ ዕንባ ወደ ኋላ የሚመልስ እንጂ ወደ ፊት የማያስቀጥል በመሆኑ ነው። የኑኃሚንና የሩት ዕንባ ግን ወደ ፊት የሚያስቀጥል፤ የተስፋይቱን ምድር የሚያወርስ ዕንባ ነበር። በክርስቲና ጉዞዎችን ዕንባ ሊኖርበት ይችላል፤ ግን አንሸነፍም፤ ዕንባ የተስፋይቱን ምድር እንድናስብና በዚያም እየበረታን ጉዞዎችንን እንድንቀጥል የሚያግዝ ነው። ለዚህም ነው ሐዋርያው ጳውሎስ “ነገር ግን የኃይሉ ታላቅነት ከእግዚአብሔር እንጂ ከእኛ እንዳይሆን ይህ መዝገብ በሽክላ ዕቃ ውስጥ አለን። በሁሉ እንገፋለን እንጂ አንጨነቅም። እናመነታለን እንጂ ተስፋ አንቆርጥም። እንሰደዳለን እንጂ አንጠፋም። የእርሱ ሕይወት ደግሞ በሥጋችን ይገለጥ ዘንድ ሁልጊዜ የኢየሱስን መሞት በሥጋችን ተሸክመን እንዞራለን። የኢየሱስ ሕይወት ደግሞ በሚሞት ሥጋችን ይገለጥ ዘንድ እኛ ሕያዋን የሆንን፤ ከኢየሱስ በተነሣ ዘወትር ለሞት አልፈን እንሰጣለንና። ስለዚህ ሞቱ በእኛ፤

ሕይወቱም በእናንተ ይሠራል።” (2ቆሮ. 4:7-12) በማለት ለቆሮንቶስ ሰዎች የጻፈው።

የመለየት ግዴታ

ወደ እግዚአብሔር ለመመለስ፣ ታሪክንም ለማቅናትና ለማስተካከል የምንወስደው እርምጃ መለየትን ይጠይቃል። ይህም መለየት በጥላቻና በግጭት የመለየት ሳይሆን፤ እንቅፋት ሊሆን ከሚችሉ ነገሮች ሁሉ መለየት ላይ ያተኩራል።

ሩት ከአማቷ ከኑታሚን ጋር ለመሄድ ስትወሰን የርፋ ግን አብራ ለመሄድ ስላልፈለገች ቀረች። እንግዲህ መለየትን በተመለከተ እነዚህ ሦስቱ ሴቶች የየራሳቸው ውሳኔ ነበራቸው። ይኸውም ኑታሚን ከሞዓብ ምድር ለመለየት ወሰነች። ሩትም ከኑታሚን ጋር ለመሄድ ከወገኖቿና ከምድሯ ለመለየት ወሰነች። የርፋ ግን ከአማቷና ከሩት ተለይታ ለመቅረት ወሰነች። ለእነዚህ መለየቶች ዋናው ምክንያት የሆነው፤ ኑታሚን በግልጽ መናገሯ ነው። ኑታሚን፤ የእግዚአብሔርን ተስፋና ሃሳብ በግልጽነት ተናግራ፤ የወሰነችውን አቁዋም አስታውቃ እነርሱን ለውሳኔ አደፋፈረቻቸው።

ከውሳኔዋ በኋላ፤ ውሳኔዋን በመቀበል ሩትና የርፋ አብረዋት ተነሡ። እኛንም የሚገጥመን ጉዳይ ከዚህ የተለየ አይሆንም፤ እግዚአብሔር የሰጠንን የቃል ኪዳን ተስፋ ይዘን ጉዞ ስንጀምር አብረውን የሚጀምሩ ብዙዎች ናቸው። ማንም ከማንም ሊለይ አይደፍርም። ኑታሚን ወደ አገሯና ወደ ወገኖቿ ስትመለስ፤ ምራቶቿም አብረዋት ተነሡ። እስከ መንገድ ድረስ አብረዋት ሄዱ። በቤተ ክርስቲያንም ሕይወት ውስጥ

የሚከናወነው እውነት ከዚህ የተለየ አይሆንም። ነገር ግን ሰዎች መለየት የሚጀምሩት ዋጋ የሚያስከፍልበት ጀረጃ ላይ ሲደርሱ ነው። ዋጋ መክፈል የወሰኑ ይቀጥላሉ፤ ያልፈለጉ ግን ወደ ኋላቸው ይመለሳሉ። የርፋዎች ወደ እግዚአብሔር ዘላለማዊ ሃሳብና እቅዱ ውስጥ አይገቡም፤ እርግጥ እስከ ተወሰነ ድረስ አብረው ለመጓዝ መሞከራቸው ግን አይቀርም።

የርፋ የተመለሰችው ሁለተኛ ልቅሶዋ ላይ ነው። ሩትና የርፋ ኑታሚንን አቅፈው ያለቀሱት ሁለት ጊዜ ነበር። በመጀመሪያው የኑታሚን አቋም በሚገባ ሳያውቁ ጉዞዋን ስለጀመረች ብቻ አለቀሱ። ይህ ልቅሶ የስሜት ልቅሶ ነው። ለጥልቅ ውሳኔ አያበቃም። ለዚህም ነው ካለቀሱ በኋላ ለመሸኘት ያህል እስከ መንገድ ድረስ ለመቀጠል የቻሉት። ኑታሚን ወደ ፊት የሚጠብቃቸውን ሁኔታ በገለጸችላቸው ጊዜ አምርረው ለሁለተኛ ጊዜ አለቀሱ። ይህ ልቅሶ ከስሜት ነጻ የሆነ ልቅሶ ስለ ነበረ ወደ መጨረሻ ውሳኔ መራቸው። የርፋ ተመለሰች ሩት ግን ከኑታሚን ጋር በመጣበቅ አብራ ወደ ይሁዳ ምድር ሄደች። ኑታሚን የርፋ በተመለሰች ጊዜ በከንቱ ማባበል ጊዜዋን ማባከን አልፈለገችም። እኛም ሰዎች ወንጌል ሳይገባቸው ከቶም እውነትን ሳይረዱ፤ ውሳኔ እንዲወስኑና እንዲከተሉ ማድረግ አይገባንም። የግድ ከውሳኔአቸው በፊት የእግዚአብሔርን ተስፋ መጨበጥና፤ በእግዚአብሔር ነገር ላይ ጠለቅ ብለው መግባት ይኖርባቸዋል። ለሰዎች በፍቅር መናገር የግድ ይኖርብናል፤ ንግግራችን ግን እውነትና ግልጥ ሊሆን ይገባል።

እውነተኛ፤ መንፈሳዊና ወደ በረከት የሚያደርስ ጉዞ፤ የመለየት ጉዞ ነው። በተመሳሳይነትና በመጠቃቀም በዘርና በቋንቋ በመደጋገፍ የምናደርገው ጉዞ ሳይሆን ጥርት ብሎ

የእግዚአብሔር ተስፋና ነገር ገብቶን የምንዘልቀው ጉዞ ነው። ይህም ቆራጥነትን ይጠይቃል። አለበለዚያ የርፋንና ሩትን አንድ ላይ ተሸክሞ ለመጓዝ መሞከር በራስ የመንፈሳዊ ጉዞ ላይ ትልቅ እንቅፋትን ማስቀመጥ ነው።

ሩት ቆርጣና ወስና ብትመጣ፤ በፍቅርና በእግዚአብሔር ቃል ተንከባክቦ ለእግዚአብሔር ዓላማና እቅድ ማሳደግ፤ የርፋን ወስና ብትቀር በሰላም መሸገጥና መለየት አግባብ ነው።

ይህ ዘመን በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ የርፋን ሩት የሚለዩበት ጊዜ ነው። ከዚህ በኋላ በማስመሰል ብዙ መጓዣ አይቻልም። ሰዎች ስለሚተዋወቁ ወይም ከአንድ አካባቢ ስለሆነ ብቻ በልብ፣ በራእይ፣ በመንፈስ፣ በግብና በዓላማ አንድ ላይሆኑ የሚጓዙበት ዘመን እያበቃ ነው። የቃል ኪዳን ዘመን ውስጥ እየገባን ነው። የአንድነት መሠረቱ የሥጋ ዝምድና ወይም ልምምድ ሳይሆን በመንፈስ አንድነት ላይ የተመሠረተ ቃል ኪዳን ነው። ቃል ኪዳን የሚታደስበት ዘመን ነው።

ምዕራፍ 10

ለቃል ኪዳን የሚያበቃ ቆራጥነት

“ኑጋሚንም፤ እነሆ ባልንጀራሽ ወደ ሕዝብዋና ወደ አማልክትዋ ተመልሳለች፤ አንቺም ደግሞ ከባልንጀራሽ ጋር ተመለሽ አለቻት። ሩትም ወደምትሄጅበት እሄዳለሁና፤ በምታድራበትም አድራለሁና እንድተውሽ ከአንችም ዘንድ እንድመለስ አታስቸግሪኝ። ሕዝብሽ ሕዝቤ፤ አምላክሽ አምላኬ ይሆናል። በምትሞቸበትም ሥፍራ እሞታለሁ፤ በዚያም እቀበራለሁ፤ ከሞት በቀር አንችንና እኔን አንዳች ቢለየን እግዚአብሔር ይህን ያድርግብኝ እንዲሁም ይጨምርብኝ አለች። ኑጋሚንም ከእርስዋ ጋር ለመሄድ እንደ ቆረጠች ባየች ጊዜ እርስዋን ከመናገር ዝም አለች።” (ሩት 1:15-18)

ሩት በተስፋው ቃል ኪዳን ውስጥ ለመግባት፤ የእግዚአብሔርን ተስፋ ለመቀበል፤ ቆረጠች። ከላይ የምንመለከተው ጥቅስ የሚያስገነዝበን ይህንን እውነት ነው። ከዚህ በፊት በተመለከትነው ክፍል ውስጥ፤ ኑጋሚን፤ ከእግዚአብሔር ጋር የነበራትን ቃል ኪዳንና ሕይወቷን ለማደስ በቆራጥነት የወሰነችውን ውሳኔና እርምጃ ተረድተናል። በዚህ ክፍል የምናገኘው ቆራጥነት ለየት ያለ መልክ አለው። የሩት ቆራጥነት፤ በውሳኔው ከኑጋሚን ቆራጥነት ጋር ቢመሳሰልም፤ መነሻውና ይዘቱ

ላይ ግን ለየት ያለ ባሕርይ እናይበታለን። ምክንያቱም እስራኤላዊት ስላልሆነች በእግዚአብሔር ቃል ኪዳን ውስጥ የምትካተት ሴት አልነበረችም። ቢሆንም በአማትዋ በኑኃሚን ሕይወት ውስጥ ያየችውና የተገነዘበችው አንድ ትልቅ እውነት አለ። ይህንን ከመረዳቷ የተነሣ፣ ከዚያ ከባለቃልኪዳን ሕዝብ ጋር ለመደባለቅ ቆረጠች። ይህች ሴት “የት ነው የምትሄጃው?” ተብላ ብትጠየቅ የምትመልሰው ሙሉ መልስ አላት። ይኸውም ከአማቴ ከኑኃሚን የሰማሁትና ያየሁት እውነት ሕይወቴን ስለነካ እኔም ከዚህ የእውነት አምላክ ጋር ለመኖር ከመረጣቸው ሕዝቦች ጋርም ለመደባለቅ፣ የቃል ኪዳንን ተስፋም ለመካፈል ወደ ቤተልሔም ይሁዳ እሄዳለሁ። እንደምትል ጥርጥር የለውም።

ነገርን ከሥሩ ለመጀመር ብንነሣና፣ ሁኔታዎችን ወደ ጓላ ለመመልከት ብንሞክር፣ የሩትን የጋብቻ ሕይወት እንድናጤንና የነገሮችን አካሄድ ማገናዘብ ይኖርብናል። በዘመኑ የጋብቻ እመራረጥና የአፈጻጸም ስነሥርዓት እንዴት እንደነበረ ለመግለጽ ባንደፍርም፤ አንድን እውነት ግን ለመሸሸግ አንችልም። ይኸውም በባልና ሚስትነት ለመኖር የሚወስኑት ሰዎች የእርስ በእርስ የመመራረጥና፣ የመግባባት እንዲሁም የመፈቃቀድ ጉዳይ በጥቂቱም ቢሆን እንዳለ መገመት ይቻላል። ከዚህ አንጻር ስንመለከተው አንዲት ሴት በምድሪቷ ከሚገኙት ከእስራኤላዊ ሰዶተኛ ቤተሰብ ጋር በጋብቻ ስትጣመር ፈቃደኝነቷ ራሱ ትልቅ ትርጉም እንዳለው እናስባለን።

ሩት የእግዚአብሔር የቃልኪዳን ሕዝቦች ስለሆኑት ስለ እስራኤላውያን በወሬም ቢሆን ሳታውቅ አትቀርም። እስራኤላውያንና ሞዓባውያንም በመሃከላቸው ወዳጅነት ሳይሆን ጠላትነት እንደ ነበረም መገመት አያቅታትም። ለእነዚህ የቃል ኪዳን ሕዝቦች፣ እግዚአብሔር ምድሪቱን እንዳወረሳቸው፤ ወደ ተስፋ ምድራቸውም ሲጓዙ ሞዓባውያን በምድራቸው በኩል እንዳያልፉ እንደ ከለከሏቸው፣ በዚያ ብቻ ሳያቆሙ ነቢይ በገንዘብ ገዝተው ሊያስረግጧቸው እንደ ተነሡ፣ ያም ሳይሳካላቸው ቀርቶ እስራኤላውያንን በምንዝርና ኃጢአት አሰናክለው በእግዚአብሔር ላይ አሳምፀው መቅሰፍት እንዲወርድባቸው ምክንያት እንደሆኑ፣ ታሪኩን ሳታውቅ አትቀርም። ስለዚህ ሩት ስለ እስራኤላውያን ያላት ግንዛቤ የተለየ ነው ማለት ነው። ከዚህ ሕዝብ ጋር በጋብቻ ለመቆራኘት ስትወስንም፣ ይህንን ሁሉ እውነት በህሊናዋ አስቀምጣ አመዛዝና፣ ትርፍና ኪሳራዋን ተምና በዚህ ሕዝብ ታሪክና፣ የቃል ኪዳን ተስፋ ተማርካ ነው። በመጨረሻም ያገባችው እስራኤላዊ ባል ቢሞትም፣ ከአማትዋ ጋር ወደ ተስፋይቱ ምድር አብራ ለመግባት ቆረጠች። በሩት መጽሐፍ ላይ የኑኃሚን ድርሻ ታሪክን ማደስ ሲሆን፣ የሞዓባዊቷ ሩት ግን ታሪክን መሥራት ነበር። በቆራጥነት በወሰደችው እርምጃ እግዚአብሔር ከቃል ኪዳኑ ሕዝብ ጋር እንድትቆጠር ብቻ ሳይሆን ታሪክ ሠሪ አድርጎ አከበራት። ለመጀመሪያ ጊዜ ሞዓባዊት ሴት ወደ ተስፋይቱ ምድር ገብታ ከቃል ኪዳን ሕዝቦች ጋር

የእግዚአብሔር በረከት ተካፋይ ሆነች። ይህ በእስራኤላውያን ሕይወትና ታሪክ ውስጥ አዲስ ምዕራፍ ነበር።

ለመሆኑ ይህን ታደርግ ዘንድ ያስቻላት ነገር ምንድነው? መለስ ብለን የምንመለከተው ነገር የመጀመሪያው የአማቷ ሕይወት ነው። ሩት በአማቷ በኑሳሚን ሕይወት ልቧ ተነክቷል። ሩት አስቀድሞ ሞፃባዊት እንደመሆኗ መጠን ወደ ምድር ከመጡት እስራኤላውያን ስደተኞች መካከል ባል ማግባት አልነበረባትም፤ ያም ቢሆን ባሏ ከእርሷ ጋር ሳይቆይ ዘርም ሳይተው ሞቶባታል። ስለዚህ ይህች ሴት የተረፋት ኃዘንና የሙት ሚስት መባል ብቻ ነው። በመጨረሻም የአገርዋ ልጅ የሆነችው የቧልዋ ወንድም ሚስት ሾርፋ ወስና ከወገኖችዋ ጋር ለመደባለቅ ተመልሳለች። በዚህም ወቅት አጠገቧ ካላችው ከኑሳሚን በቀር ማንም የቀረ ሰው ስላልነበረ ኑሳሚንን ተሰናብታ ወደ ወገኖችዋ ወደ ቤተሰቦችዋ መመለስ፣ ትችል ነበር። ነገር ግን፣ በኑሳሚን ሕይወት ውስጥ ያየችውና የሰማችው ድንቅና የከበረ ነገር ከመራቅ ይልቅ ይበልጥ እንድትቀርብና አብራም ወደ ተስፋይቱ ምድር ለመመለስ እንድትቆርጥ አስወሰናት። ሁኔታዎች ሁሉ ምንም ብሩህ ነገር የማያሳዩዋትና ተስፋ የሚያስቆርጡ ቢሆኑባትም፤ ከኑሳሚን ላለመነጠል ከባለ ቃል ኪዳን ሕዝቦች ጋር ለመጣበቅ ቆርጣ ወሰነች።

በዚህ መሠረት ገና ወዳላየችው የእስራኤል ምድርና፣ ከሕዝቡም ጋር ከመቀላቀሏ በፊት፣ ከኑሳሚን ጋር

ለመጣበቅ ቆረጠች። እኛም ዛሬ በዚህ ዘመን፣ ከጌታ ኢየሱስ ጋር ለመሆን፣ በእርሱም ለመኖር፣ እርሱ መድኃኒታችንና ጌታችን እንዲሆን በመፍቀድ ቆርጠን ከምንወስነው ሌላ፣ እግዚአብሔር ከለያቸው፣ ከመረጣቸውና ሕዝቡ ካደረጋቸው ከቃል ኪዳን ወገኖች ጋር አብረን ለመሆን፣ አብረን ለማገልገል፣ አብረንም ለመጓዝ በመቁረጥ መወሰን ይኖርብናል። የቃል ኪዳን ሰዎች የአካል ሰዎች ናቸውና ከእነርሱ ጋር ለመሆን መቁረጥ ይኖርብናል። ከሞፃብ ሕይወታችን ጉስቁልናን ከተሞላው ኑሮአችን ነጻ የምንወጣውና ምድረበዳውን የምንዘልቀው፣ ከቃል ኪዳን ሰዎች ጋር ተጎዳኝተን አብረናቸው በመጓዝ ነው። ይህ የአካል ቃል ኪዳን ይባላል። የኢየሱስ ክርስቶስ አካል ቤተ ክርስቲያን ትባላለች። ስለዚህ እያንዳንዱ ክርስቲያን የዚህች አካል ብልት ሲሆን እርስ በእርሱ በቃል ኪዳን ለመጣበቅ መቁረጥ ይኖርበታል። በአንጻሩ ዛሬ የቡድንን መንፈስና፣ የአካልን አሠራር ለይተን ማወቅ አለብን እግዚአብሔር የሚጠላውና የሚጸየፈው ነገር ቢኖር የቡድንን መንፈስ ነው። እከሌ እንደ እኔ ይናገራል፣ እከሌ እኔን ይደግፋል፣ እከሌ አመለካከቴ እንደ እኔ ነው። በሚል የግለኝነትና የራስ ወዳድነት መንፈስ በመታጀል ቡድንና ጠባብነትን ማደራጀት እግዚአብሔር በጣም የሚያዝንበት አሠራርና ልምምድ ነው። በአንድ አካል ውስጥ ብልቶች ቡድን ፈጥረው መለያየትና ሥራቸውን መቀጠል እንደማይችሉ ሁሉ፣ በአንዲት ቤተ ክርስቲያን ውስጥም የሚገኙ እንደ ብልት የሚታዩ

ክርስቲያኖች ተለያይተውና፡ ቡድን አበጅተው ከጥፋት በስተቀር አንድም ጉዳይ ማከናወን እንደማይቻላቸው መረዳት ተገቢ ነው። ይህ ዘመን የቡድን መንፈስ ሊሠራበት የሚገባ ዘመን ሳይሆን ብልቶች በአንድ አካል ውስጥ ሆነው እንደሚሠሩ በዚህ መንገድ የምንመላለስበት ዘመን ነው።

ሩት ከኑኃሚን ጋር ተጣብቃ መቀጠል የፈለገችው ከኑኃሚን አንድ ነገር ፈልጋ አልነበረም። ምክንያቱም ኑኃሚን ሩትን ምንም ነገር ልትሰጣት እንደማትችል ምንም እንደሌላትም አስቀድማ ነግራታለች። ስለዚህ የሩት ከኑኃሚን ጋር የመጣበቅ ሁኔታና ውሳኔዋ ያተኮረው ለራሷና ለሰማችው ቃል ኪዳን ነው። እኛም ከወገኖች ጋር በቃል ኪዳን የምንጣበቀው ለራሳችንና ለጌታ ብለን መሆን አለበት። ወገኔን አንተ የሰማኸው ጌታ የእኔም ጌታ ነው። አንተ የምታመልከው አምላክ የእኔም አምላክ ነው። አንተ የምትወደው ጌታ እኔም የምወደው ጌታ ነው ብለን በዚህ መንፈስ መቀራረብና መጠጋት አለብን። ይህን ዓይነት መንፈስና ተስፋ ካላቸው ሁሉ ጋር እኛም ሕብረት ይኖረናል።

ሩት በኑኃሚን ፍቅር ምክንያት ለመሄድ ብትቆርጥም ከዚያ ባሻገር ጉዳይዋ ከሰማችው የተስፋ ቃልና በረከት ላይ ነበር። የኑኃሚንና የእስራኤል አምላክ የማይለወጥና ታላቅ አምላክ በመሆኑ ነው። የአቤሜሌክ ቤተሰብ እግዚአብሔርን ሳያማከር ወደዚህ ወዳልተፈቀደለት ምድር መጥቶ እርሱም ሆነ ልጆቹ ቢቀሰፉ፤ የእርሷም ባል ቢሞት ጉዳይዋ በዚህ ሁሉ በተከናወነው ታሪክ

ሳይሆን ይህን ሁሉ ታሪክ ከሚሠራው ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው። ለዚህም ነው ከእርሱ ሕዝብ ጋር ለመሆን ቆርጣ የወሰነችው። የምትሰናከል ቢሆን በአቤሜሌክና፡ በልጆቹ ታሪክና፡ ምስክርነት በተሰናከለች ነበር። ነገር ግን ጉዳይዋ ከአቤሜሌክ ጋር ሳይሆን ከአምላካቸው ጋር ስለሆነ፡ እርሱን ለማምለክ ወስኖ ተነሣች።

እኛ ግን የሸለቆን ሕይወት፡ የሰዎችን ሐሜት ስናዳምጥ የሌሎችን የሕይወት መቆርቆዝ ስንመለከት፡ ጉዞአችንን ቆርጠን ከመቀጠል ይልቅ፡ ከወዲሁ ተስፋ ቆርጠን በራሳችን ችግር መዋጥ እንጀምራለን። በምድረበዳ ውስጥ ለመቅረት እንገደዳለን። በሸለቆ የሚገኝ ሰው የሚጮኸው ጩኸት መልሶ የሚያስተጋባ ዓይነት ነው። በሸለቆ ሕይወት ውስጥ የምንሰማውና የምንናገረው ትርኪ ምርኪ ወሬ እንደ ገደል ማሚቶ እዚያው እየተደጋገመ እኛን ከማደንቆር በስተቀር ሌላ የሚሰጠን ጥቅም የለም። ስለዚህም ጉዞአችን አንድ እርምጃ እንኳ መጨመር ሲያቅተው ፈጥነን ተስፋ እንቆርጣለን። የሠራዊት አምላክ እግዚአብሔር ወደ ተራራ እንድንወጣ እንጂ በሸለቆ እንድንቀር አይፈልግም። በእገሊትና በእገሌ፡ ለእገሌና ለእገሊት ወሬ ብለን ከተራራ ሕይወት መውረድ አይገባንም። ወደ ተራራው መገስገስ አለብን። መልካምና ሰማያዊ ወሬ የምናኘው በተራራው ላይ ነው። ጌታ ኢየሱስ ሦስቱን ደቀ መዛሙርት ይዞ በደብረ ዘይት ተራራ ሲወጣ፤ “እርሱን ስሙት” የሚለውን የክበረ ቃል ከሰማይ ሰሙ።

ያለ ተራራ ሕይወት የሚያበረታታ የሚያንጽና
ለግሥጋሄ ጉልበት የሚሆን ዜና አይገኝም።

ምዕራፍ 11

ለታሪክ ቅርጽ የሚሰጥ ቆራጥነት

በሩት መጽሐፍ 1:18 ላይ “ኑታሚንም ከእርስዋ ጋር ለመሄድ እንደ ቆረጠች ባየች ጊዜ እርስዋን ከመናገር ዝም አለች” ተብሎ ተጽፎአል። ሩት ከኑታሚን ጋር ጉዞ ለመቀጠል ወሰነች። በሁለተኛ ደረጃ የምንመለከተው በቁጥር 17 ላይ “በምትሞችበት ሥፍራ እሞታለሁ፤ በዚያም እቀበራለሁ።” በማለት የገለጸችውን ኃይለ ቃል ነው። ይህ ንግግሯ የሩትን “መወሰን” የሚያሳይ ነው። የዚህ አባባል ጥልቅ ትርጉም ሩት ኑታሚንን “እኔ ለአንቺ እሰጣለሁ፤ ጓደኛሽ እሆናለሁ፤ ከአንቺ ጋር እቆማለሁ፤ ስትደክሟ አነሳሻለሁ፤ በምታድሪበት አድራለሁ፤ በምትሄድበት እሄዳለሁ፤ ልንረዳዳ እንችላለን ማለቷ ነው። አባባሉ የራስን ጥቅም ሳይፈልጉ፤ ራስን ለሌላ መስጠት፤ ለሌላ ወገን ብርታት መሆን፤ ድካማቸውን ማገዝን ይገልጻል። በምድረ በዳ ጉዞ መደጋገፍን ያሳልፋል። እኛም ዛሬ የምንወስደው ትምህርት ይህንኑ ነው። በሦስተኛ ደረጃ ደግሞ ሩት ለኑታሚን ወዳጅ ትሆን ዘንድ ውሳኔ አደረገች። አራተኛው የሩት ውሳኔ ከአንቺ ጋር እጣበቃለሁ የሚል ነው። ይህንንም አጽንኦት በመስጠት የገለጸችው በቁጥር 16 ላይ “ሕዝብሽ ሕዝቤ ይሆናል፤ አምላክሽ አምላኬ ይሆናል” በሚለው ከባድ የእምነት አገላለጽ ነው።

ይህ የሚያሳየው የሩት ቆራጥነት ኑኃሚንን እንድትመለስ ከመጠየቅ ዝም አሰኛት። ካልቆረጥን ዙሪያችን የከበበን፤ ተስፋ የሚያስቆርጥ ድምጽ ሁሉ እያዋከበን ወደ ጓላ እንድንመለስ ተጽዕኖ ያደርግብናል። ዙሪያችን ጸጥ እንዲልና ውሳኔአችንን እንዲቀበል ከተፈለገ፤ እኛም ለውሳኔያችን ቆራጥ እንድንሆን ያስፈልጋል። ስለዚህ እያንዳንዳችን የእግዚአብሔር ሰው ለመሆን እንደ እግዚአብሔር ሰው ለመኖር፤ እንደ እግዚአብሔር ሰው ለመናገር፤ እንደ እግዚአብሔር ሰው ለማመስገን፤ መቁረጥ ይገባናል።

ይህንንም አባባሏን ስናጤነው፤ “አንቺን በሥጋ ስለምወድሽ፤ ልጅሽን አግብቼ በአንድ ወቅት አማቴ ስለሆንሽ፤ ሕዝብሽ ሕዝቤ እንዲሆን ስለፈለግሁ ብቻ አይደለም ግን፤ አምላክሽ አምላኬ ይሆናል በማለት የመንፈስ አንድነትን እንደ ፈጠረች እንገነዘባለን። ከሁሉም የበለጠ፤ የምፈልገው አምላክሽን ነው እንደ ማለት ነው። በመጨረሻም ሩት ቃል ኪዳን ገባች። “ከሞት በስተቀር እኔና አንቺን የሚለየን ነገር እንደሌለ እግዚአብሔር ይመስክር በማለት ቃል ኪዳን ገባች። በቁጥር 18 ላይ የምንመለከተው ይህን እውነት ነው።

በአንጻሩ ይህ ዘመን ሰዎች ቃል ኪዳናቸውን መጠበቅ ያቃታቸው ዘመን ነው። ምእመን ከቤተ ክርስቲያን ጋር፤ አገልጋይ ከቤተ ክርስቲያን ጋር፤ አገልጋይ ከአገልጋይ ጋር የገባውን ቃል ኪዳን መጠበቅ አቅጥት ሁሉም ነገር የተፍረከረከበት ዘመን ነው። ቃል ኪዳን ቸል የተባለበት ዘመን ነው። ስለዚህ ከሞግብ

ሕይወት ወጥተን በረከት ወደ አለበት ሕይወት እንድንገባ ከፈለግን፤ የገባነውን ቃል ኪዳን መጠበቅ ይኖርብናል። ለቃላችን መኖር አለብን፤ ቃሉን የማይጠብቅ ሰው ቃል ኪዳኑን አይጠብቅም። የእኛ ችግር፤ በቀላሉ እንናገራለን፤ በቀላሉ ቃላችንን እንሽራለን፤ ስለዚህም ለቃል ኪዳን ብቁ አንሆንም። ቃል ኪዳኑን የሚጠብቅ ሰው በቃሉ የከበረና፤ ለቃሉ የሚሞት ሰው ነው። ጌታ ኢየሱስ “ይህ የአዲስ ኪዳን ደሜ ነው።” (ማርቆ. 14:24) ሲል ገና ደሙ አልፈሰሰም ነበር። ቢሆንም እርሱ ቃሉን የሚጠብቅ ጌታ ነውና፤ ቃል ኪዳኑን ፈጸመ። በደሙ አጸናው፤ በሞቱና በትንሣኤው ጠበቀው። ጌታ ለቃሉ የሚኖር አምላክ ነው። ቃሉ ከሚያልፍ ሰማይና ምድር ቢያልፍ ይቀላል። እኛስ? ወንድሜ ሆይ እወድሃለሁ። እህቴ ሆይ እወድሻለሁ በማለት ቃል እንገባለን። ያንን ግን ስንጠብቅ አንገኝም። አንድ ወቅት እጃችንን ጭነን ፍቅራችንን ገልጸን፤ የጸለይንለትን ሰው፤ ወጥተን በሐሜት አሳልፈን እንሰጠውና፤ ሥጋውን ስንቦጭቀው፤ እንገኛለን። ይህ መቸም ዛሬ በአገልጋዮች ዘንድ አዲስ ነገር ሳይሆን የተለመደ ነገር ሆኖአል። እግዚአብሔር ከዚህ የተነሣ ከሚያመጣው ቁጣና መርገም ይጠብቀን። ሩት ቃል ገባች፤ የገባችውን ቃል ኪዳን እስከ መጨረሻው የጠበቀች መልካም ሴት ሆነች። ወደ ተስፋይቱ ምድር ከኑኃሚን ጋር ገብታ፤ ቃርሚያ ቃርማ፤ ላይ ወጥታ ታች ወርዳ አምጥታ አማቷን

ትመግባት ነበር። ለምን ቢባል፡ ከእርሷ ጋር ለመግባት ቃል ገብታለችና፡ ያንን ቃል ኪዳን መጠበቅ ነበረባት።

በሦስተኛ ደረጃ የሩት ቆራጥነት የሚታይበት ሌላው ነገር፡ ተስፋውን ለመውረስ መቁረጧ ነው። በሩት መጽሐፍ 1:19 ላይ “ሁለቱም እስከ ቤተልሔም ድረስ ሄዱ።” ይላል። ይህም እርምጃ የእግዚአብሔርን ተስፋ ለመውረስ እንደ ቆረጠች አጉልቶ ያሳያል። ሩት የኑታሚን ጓደኛ ብቻ ለመሆን ሳይሆን የእግዚአብሔርን ተስፋ ለመውረስ ወሰነች። በዚህ ውስጥ ሦስት ዓበይት ነጥቦችን እንመለከታለን። ያለፈውን ትታ አዲሱን ለመውረስ ወሰነች። ጣዖቷን፡ አምልኮዋን አገርዋን፡ ለመተው ወሰነች። ስለዚህ በውሳኔዋ መሠረት እግዚአብሔር ረድቷት ከኑታሚን ጋር ቤተልሔም ገባች። በቁጥር 22 ላይ እንዲህ ተብሎ ተጽኗል። “ኑታሚንም ከእርሷም ጋር ከሞዓብ ምድር የተመለሰችው ሞዓባዊቱ ምራትዋ ሩት ተመለሱ።” ይላል። በመሠረቱ ወደ ቤተልሔም የተመለሰችው ኑታሚን ናት። ምክንያቱም ኑታሚን ቀድሞ ከባልዋ ጋር ኮብልላ ከነበረችበት ምድር ነው ተመልሳ የመጣችው። ሩት ግን ለመጀመሪያ ጊዜ ነበር ወደ ቤተልሔም የመጣችው፤ ስለዚህ “መመለስ” የሚለው አገላለጽ፡ እርሷን የሚመለከት አይሆንም ነበር። ሩት ከዚያ በፊት በቤተ ልሔም አልኖረችም፤ ቤተ ልሔምንም አታውቅም። ቢሆንም ሩት የቃል ኪዳን ሰው ስለሆነች መምጣት ሳይሆን እግዚአብሔር መመለስ አደረገላት። እግዚአብሔር ሰው ሁሉ ወደ ጸጋውና ወደ ተስፋው እንዲመለስ ይፈልጋል። ስለዚህ ለሩትም

በእምነት የተቀበለችውን ተስፋ፡ ቤተልሔም አድርሶ እውነት አደረገላት። ከእስራኤል አምላክ ሥር መጠጊያና መጠለያ አገኘች። እግዚአብሔር እርሱን መጠጊያና መጠለያችን አድርገን ስንመጣ፡ እንደ መጣን ሳይሆን፡ እንደ ተመለስን ስለሆነ የሚመለከተው “ልጄ ሆይ እንኳን ደህና ተመለስክ” ብሎ ነው እጁን ዘርግቶ የሚቀበለን። እግዚአብሔር መጠጊያችንና መጠለያችን ነው። ለዚህም ነው ዳዊት በመዝሙሩ “መጠለያ በመፈለግ ወደ እግዚአብሔር የሚቀርብ ሁሉን የሚችለውን አምላክ መጠጊያ የሚያደርግ እግዚአብሔርን አንተ መከታዩና መጠጊያ ነህ አንተ አምላኬ ስለሆንኩ በአንተ እታመናለሁ ይለዋል” በማለት የገለጸው። (መዝ. 90:1-2) ሁለቱ ሴቶች ተለይተው ወደ ይሁዳ ምድር ከመጡ በኋላ፡ የገብስ መከር በደረሰ ጊዜ ወደ ቤተልሔም እንደ መጡ ከእግዚአብሔር ቃል እንረዳለን። (ሩት 2:22) የእነዚህ ሴቶች አመጣጥ የገብስ መከር በተጀመረበት ጊዜ ነበር። እግዚአብሔርን ታምነን ተለይተን በምንወጣበት ጊዜ፡ እርሱ በትክክለኛው የበረከት ሰዓት፡ ወደ ትክክለኛው ቦታ እስክንደርስ ድረስ እርሱ ራሱ ይረዳናል። በአይሁድ ልማድ ከገብስና ከስንዴ ፍሬ የመጀመሪያው ነዶ ለእግዚአብሔር ቀርቦ ካህኑ ይወዘውዘዋል። ይህም የመጀመሪያ ፍሬ ለእግዚአብሔር ነው ለእርሱ በኩሩ ይገባዋል ተብሎ የሚቀርብ የምስጋና መስዋዕት ነው። (ዘሌዋ. 23:10፤ ዘጸ. 13:12፤ ዘዳ. 26:1-11) ሴቶቹ በዚህ የመከር ወቅት ደረሱ ማለት ከበረሀ፣ ከሞት አገር ተመልሰው

መምጣታቸውንና ትንሳኤያቸውን ሲያመለክት ነው።
የይቅርታና የፋሲካ ተምሳሌት ነው።

በመንፈሳዊ ትርጓሜ የመጀመሪያው መንፈሳዊ መከር የሚጀምረው በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ ነው። በረከት የሚጀምረው በትንሣኤ ኃይል ከታደሰ በኋላ ነው። በስደትም በመኮብለልም፣ በብቸኝነትና ባለመታዘዝም የሚሄዱ ሁሉ ወደ በረከቱ ለመምጣት የሚችሉት በትንሣኤው ኃይል ከታደሱ በኋላ እንደ ሆነ ይህ የሁለቱ ሴቶች ታሪክ በሚገባ ያስረዳናል።

ሩትንም ይህ መንፈስና ሃሳብ ነው ከነበረችበት፣ የምድረበዳና የሞዓብ ሕይወት ተላቅቃ ወደ ጌታ በመምጣት እግዚአብሔር አምላክን መጠጊያዋና መጠለያዋ እንድታደርግ የረዳት።

ምዕራፍ 12

ወደ እርሻ የመውጣት ቆራጥነት

ሩት ከሞዓብ ምድር ተላቅቃ ወደ ተስፋይቱ ምድር ከገባች በኋላ፣ አንዴ የተስፋይቱ ምድር ገብቻለሁ፣ ቤተልሔም ደርሻለሁ ብላ፣ ጉዞዋንና ቆራጥነቷን በዚህ አላበቃችም። በሩት መጽሐፍ 2:2 ላይ እንደምናገኘው ወደ እርሻ ለመሄድ ቆረጠች።

“ሞዓባዊቱ ሩት ኑኃሚንን፣ በፊቱ ሞገስ የማገኘውን ተከትሎ እህል እንድቃርም ወደ እርሻ ልሂድ አለቻት” (ሩት 2:2) ይህ ውሳኔዋን የሚያሳይ ንግግር ነው። ወደ እግዚአብሔር መላት ለመግባት ወስነን ከቆረጥንና ከሌሎች የተስፋና የቃል ኪዳን ወገኖች ጋር እጅ ለእጅ ተያይዘን ጉዞን ከጀመርን በኋላ የሚቀጥለው እርምጃችን መሆን ያለበት ወደ እግዚአብሔር እርሻ መሄድ ነው። ለእግዚአብሔር ዓላማ ራሳቸውን የለዩ ሰዎች የሚገቡበት ዋነኛው ሥፍራ የንጉሡ እርሻ ነው። ያ የክርስቶስ ኢየሱስ ማላ፣ የክርስቶስ ኢየሱስ መከር ነው። ያ ቦታ እግዚአብሔርን የሚያውቁ ሰዎች የሚገናኙበት፣ እግዚአብሔርን የሚወዱ ሰዎች የሚገኙበት ከዚህ በፊትም የነበሩ፣ አዲስም የመጡ የባለ ቃል ኪዳን ሰዎች የሚገናኙበት ድንቅ ሥፍራ ነው። ዛሬ በእግዚአብሔር እርሻ ውስጥ መከሩ ለመሰብሰብ እንደ ደረሰ ማወቅ አለብን። እኛም

ቤተልሔም ገብተን ደርሰናል፤ ብለን እርምጃችንን መግታት ሳይሆን ወደ ፊት በመቀጠል፤ በንጉሡ እርሻ ውስጥ የደረሰውን መከር ለመሰብሰብ መግባት አለብን። ብዙ የተዘጋጁ ልቦች፤ ወንጌልን ለመስማትና ለመዳን የሚናፍቁ ነፍሳት ይጠብቁናል። የእኛን በመከሩ ውስጥ መግባት ነው የሚጠብቁት።

ጌታ በምድር ላይ ባገለገለበት ዘመን፤ በዮሐንስ ወንጌል 4 ላይ እንደምናገኘው ያች የሣምራዊት ሴት ልቧ ለወንጌል የተዘጋጀ፤ ነፍሷ ለደህንነት የተጠማ በመሆኑ እርሱ ደረሰላት፤ እርሷም በተራዋ ወደ ከተማ ሄዳ በእርሷ ላይ የተፈጸመውን አስደናቂ እውነት ለሌሎች ስትነግር በርካታ ልቦች ለወንጌል ተመቻችተው ስለ ነበር፤ ተሰብስበው የነፍስንና የሥጋን በረከት ወደሚያድለው ወደ ጌታ ኢየሱስ ዘንድ መጡ። ምክንያቱም የመከር ጊዜ ነበርና።

አንዳንድ ጊዜ በጌታ እርሻ ውስጥ ሳለን አስቀድመን ያገኘናትን አንዲት ዘለላ ስንዴ አይተን፤ ይህ ምንም አይደለም ብለን ተስፋ ለመቁረጥ ይቃጠናል። እግዚአብሔር ከዚያች ቅንጣት ዘለላ አንሥቶ የሚያፈራውን አያሌ መከር ግን ለማየት አንሞክርም። ጌታ የተገናኘው አንዲቷን የሣምራዊት ሴት ነበር። በእርሷ በኩል ግን የሰማሪያ ከተማ ወንጌል ይሰማ ዘንድ በር ተከፈተ። ብዙዎችም ለማመን ዕድል አገኙ። እርሻው የአገልግሎት ሥፍራ ነው። ወንጌል የምንዘራበት ሥፍራ ነው።

ሩት እርሻ ውስጥ ገብታ አልቆመችም፤ የቃርሚያ ሥራዋን ታከናወን ጀመር። ነዶውን፤ ሌሎች ሰብስበው እስኪያሸክሟት አልጠበቀችም፤ ወይም፤ ብዙ ምድረበዳ አቋርጫ የመጣሁ መጤ እንግዳ ነኝና፤ ማረፍ ስላለብኝ ሌሎቻችሁ ቃርማችሁ ወይም አጭዳችሁ ወቅታችሁ ቤቴ ድረስ አምጡልኝ አላለችም። ከዚህም ሌላ ኑኃሚንን አንቺ አገሩን ታውቂያለሽና፤ ለምግብ የሚሆነውን እህል ሰዎች ይሰጡን ዘንድ ጥረት አድርገ ብላ፤ እርሷ እጇን አጣምራ አልተቀመጠችም። ሌሎችን ሳትጠብቅ፤ ኑኃሚንን ሳትጠብቅ ራሷ ተነሥታ ለመቃረምና ኃላፊነቷን ለመወጣት ወሰነች። እራሷን ዝቅ አድርጋ፤ ከትንሹ ከተናቀው ሥራ ጀመረች። እግዚአብሔር የሚባርከው ትሁታንን እንደሆነ አስቀድሞ ገብቷታል።

እኛም እግዚአብሔር ካስቀመጠን ከታናሹ በታች አገልግሎታችንን ስንጀምር ነው የበረከት አሸንዳውን የሚከፍትልን። ቃርሚያ በአጨዳ ወቅት ወደ ኋላ ወድቀው የቀሩ ዘለላዎችን መሰብሰብ ነው። እኛም በወንጌል የመከር ሥራ ላይ ወደ ኋላ ተረስተውና ወድቀው የቀሩትን ወገኖች በማንሣት አገልግሎታችንን መጀመር ይኖርብናል። ምንም እንኳን ሰዎች ከቁም ነገር ለመቁጠርና ዝንባሌ ማሳየት ባይፈልጉም እግዚአብሔር የሚደሰትበት አገልግሎት ያ ነው። ከዚያ ጀምሮ ነው ጌታ መባረክ የሚጀምረው። በትንሹ የታመንክ በብዙ እሾምሃለሁ” የሚለውም ያኔ ነው። በአንድ ዘለላ የታመንክ፤ አንዷን ዘለላ ለማንሣት ካልናቅህና

ከታመንክ፡ ነዶውን አሸክምሃለሁ፤ በነዶው ላይ እሾምሃለሁ ማለቱ ነው።

በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 4 ላይ እንደምናገኘው ጌታ በሰማሪያ የነበረውን አገልግሎት የጀመረው በአንዲት፣ መልካም ስም በሌላት፡ አመንዝራ በተባለች ሴት ነው፤ ከዚያ በኋላ ነው ከሳምራውያን ከተማ አያሌ ነዶዎች የመጡት። ምድርን የሚወርሱት ትሁታን ናቸው።

ሩት የቆረጠችው ቃርሚያን ለመቃረም ብቻ አይደለም፤ በዚህ ሥራዋ ላይ በመትጋትም ነው። አገልግሎቷ መቃረምም ቢሆን ሥራው የሚጠይቀውን ትጋት ለመፈጸም ቆርጣ ተነሣች። የቦጄዝ ሎሌ ስለ እርሷ ሲናገር “መጣችም ከማለዳም ጀምራ እስከ አሁን ድረስ ቆይታለች በቤትም ጥቂት ጊዜ እንኳ አላረፈችም።” (ሩት 2:7) በማለት ለቦጄዝ አስረዳ። እግዚአብሔር ታማኝነታችንን ይመለከታል። እኛ ግን ምናልባት አንዲት ዘለላ ብንቃርም ሰዎች ያን እንዲያዩልን መለከት ማስነፋት ነጋሪት ማስጎሰም ነው የሚታየን። ምን ያህል ጌታን እንዳገለገልኩ በተመለከተ፡ እያልን መለፈፍ ይቀናናል። በዚህ ጊዜ አንዲቷን ዘለላ ይዘን ስንሮጥ ሌሎቹን ብዙ ዘለላዎች እንረሳለን። ጥለንም እናልፋለን። ጥቂቱን አገልግሎታችንን ብቻ በስሙልን ስናጎላምስ፡ የሚጠበቅብንን ብዙ ኃላፊነት ሳንወጣው እንቀራለን። ሩት ግን እንደዚህ አላደረገችም። በማሳው ውስጥ መለቀም የሚገባቸውን ዘለላዎች በሙሉ ሳታስቀር ለመልቀም፡ ብዙ እረፍት አላስፈለጋትም። በትጋት መሥራት ነበረባት። ትጋት ለሰው ገንዘብ ነው።

በአገልግሎትም ቢሆን እግዚአብሔር ትጋታችንን ይሻል። በኑሮአችን፡ በመሥሪያ ቤታችን ትጋት የሚጠበቅብን አስፈላጊ ባህርይ ነው። ስለዚህ ትጉህ ለመሆን መቁረጥ አለብን። ትጋታችንም ለሌሎች ምሳሌ መሆን አለበት። የእግዚአብሔር ቃል ከትጋት ጋር ጉዳይ አለው። ትጉሆችንም ይባርካል።

ምዕራፍ 13

በእርሻ ውስጥ የመቆየት ቆራጥነት

ሩት በእርሻው ውስጥ ለመቃረም ብቻ ሳይሆን በእርሻው ውስጥ ለመቆየት ቆራጥ ውሳኔ አደረገች። በመሠረቱ በእርሻው ውስጥ ለመቆየት የምናደርገው ውሳኔ ታላቅ በረከት ስላለው እግዚአብሔር በቀላሉ የማይመለከተው ድንቅ ውሳኔ ነው። ከዚያ በኋላ ነው ከበረከት ወደ በረከት፣ ከሙላት ወደ ሙላት፣ ከጸጋ ወደ ጸጋ የምንሸጋገረው።

ሩት ከኮኃሚን ጋር ቤተልሔም ከገባችበት ጊዜ ጀምሮ የተቀበለችው በረከት ብቻ ነበር። የሞዓብን ምድረበዳ አቋርጣ ቤተልሔም ስትደርስ ወቅቱ የመከር ጊዜ ነበር። ወቅቱ ጥጋብ፣ በረከት፣ እሸት የተጀመረበት ጊዜ ነበር። ልትቃርምበት የምትችልበት ቦታ አገኘች። እኛም የዓለምን ምድረበዳ አልፈን ወደ ጌታ ስንመጣ፣ ጌታ የሚቀበለን በበረከት ነው። ጌታ የሚያከብረው ለዚያ እርምጃ ያደረግነውን ቁርጥ ውሳኔ ነው።

ሩት ይህም ብቻ ሳይሆን በሩት 2:1 ላይ “ለኮኃሚንም ባል፣ የሚዛመደው ከአቤሜሌክ ወገን የሆነ ኃያል ሰው ስሙ ቦዴዝ የተባለ ሰው ነበር።” ተብሎ እንደ ተጻፈው፣

እግዚአብሔር ለሩት ኃያሉን ሰው አዘጋጀላት። እኛ ቆርጠን ሞዓብን ትተን ለመነሣት ወስነን እርምጃን እንወሰድ እንጂ፣ ከዚያ በኋላ እኛን ቆሞ የሚጠብቅ ኃያል ሰው እግዚአብሔር ያዘጋጅልናል። ደካማ ሰው ሳይሆን ከእኛ የበለጠ ብርቱና ኃያል ሰው ተዘጋጅቶ ይጠብቀናል። እኛን ዘርግቶ በፍቅር ሊቀበለን ይጠብቀናል። ያም ኃያል ሰው እንደኛ ሥጋን የለበሰ፣ የዘላለም አምላክ የሰላም አለቃ ስሙም ድንቅ መካር ኃያል የሆነው የናዝሬቱ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

ጌታ ኢየሱስ ከምድረ በዳ የተመለሱትን፣ ሞዓብን ትተው የወጡትን፣ ኃዘናቸውንና መከራቸውን ጥለው የመጡትን፣ በደስታና በፍቅር የሚቀበል ድንቅ መካር ኃያል የሆነ አምላካችን ነው። እርሱ እንደገና የሚጎበኝ፣ ሙላትን የሚሰጥ፣ ከእርሻውና ከጸጋው የሚያጠግብና የሚያረካ፣ ቆሞ የሚጠብቀን ነው። እግዚአብሔር ቆሞ ይጠብቀን ዘንድ ኃያል የሆነውን አንድ ልጁን አዘጋጀልን። ልጁ ከድካማችንና ከውድቀታችን፣ ከኃዘናችንና ከመከራችን፣ ብድግ ስንል ቆሞ የሚጠብቅ ኃያል አምላክ ነው።

ጌታ ኢየሱስ አንድ ጊዜ ጴጥሮስን፣ ዮሐንስንና ያዕቆብን ወደ ተራራ ይዞ ወጥቶ ሲጸልይ ተለወጠ። ከሰማይ ሙሴና ኤልያስ መጡ። ያንን ድንቅ ነገር አይቶ ጴጥሮስ “ጌታ ሆይ ድንኳን እንሥራ፣ አንድ ለአንተ፣ አንድ ለሙሴ፣ አንድ ለኤልያስ፤ ምክንያቱም ለእኛ እዚህ መሆን መልካም ነውና።” አለ። ከሰማይ “የምወደው ልጄ እርሱ ነውና፣ እርሱን ስሙት” የሚል

ድምጽ መጣ። ከዚያም ከደቀመዛሙርቱ ጋር የቀረው ኢየሱስ ብቻ ነበር። እንደገና ሌላ ጊዜ ፈሪሳውያን አንዲት በዝሙት ኃጢአት የተያዘችን ሴት ይዘው ወደ ጌታ ኢየሱስ አመጡ፤ የሙሴ ሕግ እንድትወገር ያዛል አንተስ ምን ትላለህ? አሉት እርሱም ከእናንተ ምንም ኃጢአት የሌለበት ድንጋይ አንሥቶ ወግሮ ይግደላት በማለት በምድር ላይ ጻፈና አስታወቃቸው። በዚህን ጊዜ ፈሪሳውያኑ ሕሊናቸው ከኃጢአት ነጻ ስላልሆነ አፍረው ሴትዮዋን እዚያው ትተው ሹልክ ብለው ሂዱ። ከሴትዮዋ ጋር የቀረው ግን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነበር። ለዚያች ሴት ኃያሉ አጠገቧ ቆሞ ስለ ነበር እርሱዋን ወግሮ ለመግደል የደፈረ አልነበረም። እግዚአብሔር ለእያንዳንዳችን ኃያል ሰው የሆነውን ልጁን አዘጋጅቶልናል። እርሱ ባጠገባችን በቆመ ጊዜ ኃጢአትና ሞት እንኳ ሊፈርዱብን አይችሉም። መጠጊያችንና መሸሽያችን፣ ጠባቂያችንና አለኝታችን፣ እግዚአብሔር ያዘጋጀልን ኃያሉ ሰው ጌታ ኢየሱስ ነው። ለዚህም ነው እግዚአብሔር ከስም ሁሉ በላይ የሆነ ስም የሰጠው። ስሙ አዳኝ፣ ፈዋሽ፣ አጽናኝ፣ ኤልሻዳይ፣ የሰላም አለቃ ነው። (ኢሳ. 9:6) እርሱ በማዳኑ፣ በመፈወሱ፣ በመምራቱና በሁሉም ነገር እንከን አይገኝበትም። ምክንያቱም እርሱ ድንቅ መካር ኃያል ነውና። ስሙ ዕውርን የሚያበራ፣ ሽባን የሚተረትር፣ ድውይን የሚፈውስ ነው። እንድንበት ዘንድ የሚገባን ከሰማይ በታች የተሰጠን ይህ ብቻ ነው። እግዚአብሔር ለሩትም ያዘጋጀላት ይህንን ኃያል ሰውና የክብር ስሙን

ነው። በእግዚአብሔር ፊት መልካም ውሳኔን ስናደርግ እርሱ ይህንን ሁሉ ታላቅ የሆነ ነገር ያደርግልናል።

ለሩት የተዘጋጀላት ያ ኃይል ሰው፤ እርሻ ነበረው፤ ሊቤዣት የሚችል ሰው ነበር። “ማርያም እርሱ ብርቱ የሆነ በእኔ ታላቅ ነገር አድርጓልና” (ሉቃ. 1:49) እንዳለችው ይህ ብርቱ ሰው በሩት ሕይወት ውስጥ ታላቅን ነገር አደረገ። በሩት 2:3 ላይ እንደምናገኘው ሩት ለመቃረም የምትችልበትን እርሻ እየተከተለች እየቃረመች እያለች እንደ አጋጣሚ የአማቷ የአቤሚሌክ ወገን ወደ ነበረው ወደ ቦዴዝ እርሻ በመድረስ ታላቅ ነገር ጌታ አዘጋጀላት። እዚያ እርሻ ቦታ ላይ በትክክለኛው ሰዓት ላይ ነበር ጌታ ያደረሳት። ሩት አስቀድሞ ሰተት ብላ ወደ ቦዴዝ እርሻ አልገባችም። ከዚያ በፊት ግን ወደ እርሱ እርሻ የሚመራት ኩታ ገጠም የሆነ ሌላ እርሻ እግዚአብሔር አዘጋጀላት። እርስዋ ቦዴዝ ማን እንደሆነና የእርሱም እርሻ የትኛው እንደ ሆነ የምታውቀው ነገር አልነበረም። የምታውቀው በቆራጥነት ለመቃረም መወሰኗን ብቻ ነው። ሩት ለቃርሚያ የገባችበት የመጀመሪያው እርሻ ወደ ቦዴዝ እርሻ የመራት እርሻ ሲሆን፣ ሩት አስቀድሞ በመጀመሪያው እርሻ ላይ ትቃርም ዘንድ፣ በባለቤቶቹ ፊት ሞገስን ታገኝ ዘንድ እግዚአብሔር ረዳት።

እግዚአብሔር በቅድሚያ የሚሰጠን ትንሽ ነገር ወደ ታላቁ በረከት የሚያስገባን መሸጋገሪያ ነውና እግዚአብሔር በሕይወታችን በሚያደርገው ማንኛውም ነገር ትግላችንን ትተን ቃርሚያችንና በትጋት

እንድንቀጥል ያስፈልጋል። እንደዚህ ካደረግን እግዚአብሔር ከአንድ ደረጃ ወደ ሌላው፤ ከአንድ እርሻ ወደሚቀጥለው እያዘጋጀ ያደርሰናል። ከእኛ የሚጠበቀው ቆራጥነትና ትጋት ነው። እግዚአብሔር አንዳንድ ጊዜ ትንሽ እርሻ አሳይቶ በዚያ ያሰማራናል፤ እኛ ግን መታዘዛችንን ትተን ለምን ይሄ ብቻ በማለት ማጉረምረም ብንጀምር ለሚቀጥለው ሰፊ እርሻ አያበቃንም። ትንሽ እርሻ እንኳ ብትመስል፤ ያች እርሻ ወደሚቀጥለው ታላቅ የበረከት እርሻ የምታደርሰን ናትና ተስፋ ሳንቆርጥ ትጋታችንን እንቀጥል። እግዚአብሔር የሚጀምረው በትንሽ ነው። እግዚአብሔር በትንሽ ዛፍ አይጀምርም፤ እግዚአብሔር በትንሽ የዛፍ ዘር ነው የሚጀምረው። ያንን ዘር አሜን ብለን ተቀብለን በታማኝነትና በትጋት መዝራት አለብን። ታማኝነታችንም የሚለካው በዚያ ነው።

ሩት አስቀድማ ባገኘችው ትንሽ እርሻ ሃሴት በማድረግ መቃረሟን ጀመረች፤ በዚያ ተደስታ በታማኝነት ስትቀጥል፤ ሊቤዣት ወደሚችለው ወደ ኃያሉ ሰው እርሻ ደረሰች። ያች ትንሹ እርሻ ወደ ትክክለኛው ሰው እርሻ ወሰደችት። እግዚአብሔር የሚያዘጋጅልን ትንሽ የሚመስለው ነገር፤ ወደ እግዚአብሔር ፈቃድና ሙላት የሚያደርሰን መሸጋገሪያ ነው። እግዚአብሔር የጻድቃንን አካሄድ ያጸናል። አስቀድመን ግን በውሳኔ መቆም ይጠበቅብናል። ሩት በመጨረሻ ወደ ቦዴዝ እርሻ ደረሰች። ቦዴዝ የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌ ነው። የሩትን እግሮች ወደ

ቦዴዝ እርሻ ያቀናው የዘላለም አምላክ እግዚአብሔር ነው።

ETHIOPIAN EVANGELICAL BAPTIST CHURCH
9120 FERGUSON ROAD
DALLAS, TEXAS 75228

ምዕራፍ 14

ለበረከት የሚያበቃ ቆራጥነት

በሩት 2:5 ላይ እንደምናገኘው ቦዴዝ በእርሻው ውስጥ ሩትን አገኛት። ልክ እንደ ተመለከታት ለሎሌው ያቀረበው የመጀመሪያ ጥያቄ “ይህች ቆንጆ የማን ናት?” የሚል ነበር። ለሩት ውበትና ቁንጅና የሆናት፤ መቀባባቷ፤ አለባበሷና ድንቅ የጸጉር አሠራሯ አልነበረም። ምክንያቱም ሩት ከጉስቁልና ምድረበዳ፤ ከበረሃ ውጣ ውረድ በሃዘን ጨርቅ ተቆራምዳ የመጣች ምስኪን እንደሆነች ነው የምንገምተው። ውበቷ እንዲህ ጎልቶ የሚሰብ አልነበረም። ውብ እንኳ ብትሆንም የደረሰባት ሰቆቃ ውበቷን ሸፍኖት ነበር። እርሷን ውብና ቆንጆ ያደረጋት በኃያሉ ሰው እርሻ ውስጥ መገኘቷ ነው። “ይህች ቆንጆ” የሚለው የተቀባይነትን ሞገስ እንዳገኘች መግለጫ ነው። ያ ኃያል ሰው ቦዴዝ፤ የሃዘን ጨርቁን አልተመለከተም፤ የአሕዛብ ሴት መሆኗንም ከቁም ነገር አልቆጠረም፤ እርሱ ትልቅ ግምት ያሳደረባት በእርሱ እርሻ ውስጥ መገኘቷ ነው።

ለጌታ ኢየሱስ ውብና ቆንጆ ሆነን የምንታየው አለን በምንለው በማንኛውም ምድራዊ ነገር ሳይሆን፤ በእርሱ ኃያልና ድንቅ መካር በሆነው በንጉሡ እርሻ ውስጥ መገኘታችን ነው። ጌታ ኢየሱስ በእርሻው ውስጥ

ሲመለከተን፤ እርሱ ቆንጆ ብሎ የሚያደንቀንና በዓይኑ የምንሞላ ሆነን የምንገኘው ከጸጋው የተነሣ ነው። በሩት ሕይወትም ውስጥ የተከናወነው ይኸው ነው። ጌታ ኢየሱስ በቃል ኪዳን ወደ እርሱ ስንመጣ፤ ወደ እርሻው ውስጥ ስንገባ በዚህ ዓይነት አመለካከት ነው የሚያየን። ከዚያ በኋላ የሃዘናችንን ማቅ ቀድሶ የራሱን የነጻውን የጽድቅ ልብስ ያለብሰናል፤ የእኛን ምድራዊ ዘይት ሳይሆን የመንፈስ ቅዱስን ዘይት በእኛ ላይ ያፈስብናል፤ የበለጠም ውብ ያደርገናል። ሰማያዊ ውበትን ይሰጠናል።

ሩት በእግዚአብሔር ተስፋ አድርጋ፤ ከታላቅ ምድረበዳ የመጣች ሴት ነበረች። በዮሐንስ ራእይ ላይ “እነዚህ ከታላቁ መከራ የመጡ ናቸው፤ ልብሳቸውን አጥበው በበጉ ደም አነፁ።” (ራእይ 7:14) ተብሎ እንደ ተጻፈው ሩትም በዚያ ዓይነት ሁኔታ የምትታይ ሴት ነች። ስለዚህም በንጉሡ እርሻ ውስጥ ተገኝታለችና ውበትና ማዕረግ ተጎናጸፈች። በኢሳይያስ 52:7 ላይ እንደ ተጠቀሰው ጌታ የፈታችንን ውበት ብቻ ሳይሆን የእግራችንንም ውበት “የምሥራችን የሚያወሩ እግሮች እንዴት ያማሩ ናቸው” በማለት ያደንቃል። በንጉሡ እርሻ ውስጥ፤ በወንጌሉ አዝመራ ውስጥ የሚገኙ ሁሉ እግራቸው ምን ያህል ውብ እንደሆነ ነው ጌታ የገለጸው። እነዚያ ለእግዚአብሔር ዓላማ፤ ለፈቃዱ፤ ለምኞቱ የሚኖሩ መልካምነቱንና በጎነቱን የሚናገሩ እግሮቻቸው ያማሩ ናቸው በማለት ይገልጻል።

በሥጋ ስንመለከት የብዙዎቻችን እግሮች ውብ ተብለው የሚጠሩ ሳይሆኑ ይችላሉ፤ ግን በንጉሡ እርሻ

ውስጥ ተገኝተናል፡ ስለዚህ እግዚአብሔር ያማሩና ውብ አድርጎ ተመልክቷቸዋል። ይህንንም ለማለት የሚችል ጌታ እግዚአብሔር ብቻ ነው። ቦዴዝ ሩትን “ይህች ቆንጆ የማን ናት?” ባለ ጊዜ፡ የሎሌዎችም ምላሽ የጀመረው “ይህች ቆንጆማሞፃባዊቱ ሩት ናት” የሚል ነበር። ኃያሉ ሰው ያደነቀውን፡ ያሞገሰውንና መፃረግ የሰጠውን ማን ያዋርዳል። ንጉሡ እኛን ካከበረን፡ መፃረግ ከሰጠንና ካሞገሰን፡ ማንም ያዋርደን ዘንድ አይችልም። ጌታ በሰጠንና፡ ባሞገሰን መግላት እነርሱ ያሞግሱናል። ሩትን ቦዴዝ ሲያሞግሳት፡ ቆንጆ ስላላት ሎሌዎቹም ማናናቅና ማዋረድ አልሞከሩም። ልክ እንደርሱ ቆንጆ ብለው ጠሩዋት። በዚያን ወቅት ጠላቷ እንኳ ባካባቢዋ ቢኖር፡ ቆንጆ ብሎ እንደሚጠራት የታወቀ ነው። ጌታ የሰጠንን ሞገስ ጠላታችን ዲያብሎስ እንኳን ያውቀዋል ሊክደውም አይችልም። እግዚአብሔር ጠበቃችን ከሆነ ማን ይቃወመናል፡ እግዚአብሔር ከመራን የማይሳካልን ስኬት አይኖርም።

ሩት ከዚህም የተነሣ በእርሻ ውስጥ ሆና በበረከት ለመቆየት ውሳኔ አደረገች። በሩት 2:8 ላይ ቦዴዝ “ልጄ ሆይ ትሰሚኛለሽን?” ለቃርሚያ ወደ ሌላ እርሻ አትሂጂ፤ ከዚህም አትላወሺ” አላት። ከዚህ በኋላ ለመቆየት ውሳኔዋ የራስዋ ነበርና፡ እርሷም በእርሻው ውስጥ ለመቆየት ቆረጠች። ወደ ተስፋይቱ ምድር ለመምጣት እንደ ቆረጠችና፡ በዚያም ምህረት እንዳደረገላት ሁሉ፡ አሁንም በእርሻው ውስጥ ለመቆየት ቆረጠች። በእርሻው ውስጥ ለመቆየት ውሳኔ ስላደረገች

ከዚህ በታች የተዘረዘሩትን በረከቶች ለማግኘት ታደለች። ከበረከት ወደ በረከት፡ ከሙላት ወደ ሙላት፡ ከጸጋ ወደ ጸጋ አደገች። እኛም በረከትን መፈለግ ብቻ ሳይሆን በትእዛዙ መሠረት ከጥሪውና፡ ከእርሻው እንዳንወጣ እግዚአብሔር ካስቀመጠን ሥፍራ በመነሣት ሌላ ሰው ለመሆን እንዳንሞክር እንጠንቀቅ። ከእርሻው ውስጥ ስንወጣ እንኳን እግሮቻችንና ፊታችን ያማረ አይሆንም። እግዚአብሔር መፃዛችን መልካም እንደ ሆነ የሚመስክረው በእርሻው ውስጥ ስንሆን ብቻ ነው።

ሩት ያገኘችው የመጀመሪያው በረከት፡ ጓደኞችን ማግኘት ነበር። በእግዚአብሔር እርሻ ውስጥ ስንሆን፡ አብረናቸው የምንሠራ፡ የለዘበውን የጌታን ቀንበር አብረውን የሚሸከሙ ሰዎችን እናገኛለን። በእርሻው ውስጥ፡ ለእግዚአብሔር ፈቃድ የተለዩ ቅዱሳንን እግዚአብሔር ይሰጠናል። ከዚያ በፊት ሩት፡ ጓደኛዋ ያርፋ ጥላት ሂዳ ነበር፡ ያ ቢሆንም እርሻው ውስጥ ስትገባ ጓደኞችን አገኘች። ምንም የእኛ ያልናቸው ሁሉ ቢተውንና ቢከዱን፡ ሊቀርቡን ባይፈልጉም፡ በእርሻው ውስጥ ስንገባ፡ አብረውን የሚያገለግሉ ቅዱሳንን እግዚአብሔር ያዘጋጅልናል። ሩት 1:8 ይህንን ነው የሚያሳየው። ያ ኃያሉ ሰው ቦዴዝ ለሩት ከእርሻው አትውጪ፡ ነገር ግን ከገረዶቹ ተጠጊ በማለት ጓደኞችን ሰጣት። ለእኔ ከሚታዘዙት ጋር፡ እኔን ከሚያገለግሉት ጋር፡ ተጠጊ፤ ተጣበቂም ማለቱ ነው። እግዚአብሔር እኛንም የሚለን ይህንኑ ነው። በእርሻው ውስጥ ከሚኖሩ

ጋር፡ የራሱን ፈቃድ ከሚያገለግሉ ጋር፡ እርሱን ከሚወዱት ጋር እንድንጣበቅ ይፈልጋል። ከእርሻው ሳንወጣ በቅንነትና በእውነት አብረውን ከሚሠሩት ጋር በመጣበቅ የእግዚአብሔርን ፈቃድ መፈጸም አለብን። ዘመኑ የመጨረሻው ብቻ ሳይሆን የመጣበቅ፡ የሰላምታ ብቻ ሳይሆን አብሮ የመቆምና አብሮ ንጉሡን የማገልገልና የማስከበር ዘመን ነው። የእግዚአብሔር ፍላጎት፡ ቅዱሳኑ እንዲጣበቁና አንድ እንዲሆኑ ነው።

ሩት በመቀጠል የጥበቃን በረከት አገኘች። ሩት 2:9 ላይ “እንዳያስቸግሩሽም ጎበዛዝቱን አዝዣለሁ።” በማለት ኃያሉ ሰው ለሩት ተናገራት። በንጉሡ እርሻ ውስጥ ስንሆን እግዚአብሔር አብረውን ያገለግሉ ዘንድ ቅዱሳንን ይሰጠናል። ያ ብቻ ሳይሆን በእኛ ላይ ብርቱ ነን በማለት ሊያስቸግሩን የሚፈልጉትን ጌታ ያዛል። እንዳይደርሱብን ሊያጠቁን የሚፈልጉትን በማዘዝ ጥበቃን ያደርግልናል። በመዝናናት፡ በነጻነትና በድፍረት በእርሻው ውስጥ እንድንመላለስ ፈቅዶልናል። ልንጠቃ የምንችለው ከእርሻው ውስጥ በወጣን ጊዜ ነው። በእርሻ ውስጥ እግዚአብሔር ባጠገባችን ይቆም ዘንድ ብርቱ ነው። ጳውሎስም ለዚህ ነው “ጌታ በእኔ በአጠገቤ ቆሞ አበረታኝ፤ ከአንበሳ አፍም ዳንሁ።” በማለት የእግዚአብሔርን ጥበቃ የመሰከረው። (2ጢሞ. 4:17)

በእርሻ ውስጥ በአገልግሎት ጌታን ለማስደሰት በምንኖርበት ጊዜ ያንን የማይወድ ጠላት አለ። በአንድም በሌላም በኩል መከራውን ይቀጥላል ነገር ግን በእግዚአብሔር ጥበቃ ሥር እስካለን ድረስ በፍጹም

አይችልም። እርሱ ይጠብቀናል። እኛ ግን በእርሻው ውስጥ ለመቆየት መወሰን አለብን።

ለሩት ከጥበቃ በኋላ የመጣላት በረከት ለጥማትዋ ውኃ ተሰጣት። ሩት 2:9 ላይ “በተጠማሽም ጊዜ ወደ ማድጋው ሄደሽ ጎበዛዝቱ ከቀዱት ውኃ ጠጪ” በማለት ያ ኃያሉ ሰው በዔዝ ለሩት ፈቀደላት። ቆርጠን በእግዚአብሔር እርሻ ውስጥ በምንሆንበት ጊዜ እውነተኛ እርካታን ከእግዚአብሔር እንቀበላለን። ከአንዱ እርሻ ወደ ሌላ እርሻ፡ ከአንዱ ሥራ ወደ ሌላ ሥራ ስንዘዋወር ያጣነውን እርካታ፡ በእግዚአብሔር እርሻ ወይም በጌታ ሥራ ላይ በሆንን ጊዜ እናገኛለን።

በእግዚአብሔር እርሻ ውስጥ ስንሆን ጌታ መንፈስ ቅዱስን እንጠጣ ዘንድ ያዝልናል። ከዚያም የምናገኘው እርካታ ማንም የማይስተካከለው እርካታ ነው። ጌታ ኢየሱስ “በእኔ የሚያምን የሕይወት ውኃ ምንጭ ከሆዱ ይፈልቃል” የሚል ቃል ኪዳን ነው በእርሻው ውስጥ ለሚገኙት ቃል የገባው። በሕዝቅኤል 47 ላይ የተጠቀሰው ከመቅደሱ የሚወጣው የእግዚአብሔር ውኃ፡ ጅማሬው ትንሽ ስለሆነ እስከ ቁርጭምጭሚት ድረስ ነበር፤ እየራቀ ሲሄድ እስከ ጉልበት፤ ከዚያም እየራቀ ሲሄድ እስከ ወገብ ከዚያም በጣም እየበዛ ሄደ። በገባበትም ቦታ ሁሉ ሕይወትን ዘራ። በዚያ ወንዝ ዳር የተተከሉት ዛፎች ሁሉ በየጊዜው ፍሬን ያፈሩ ነበር። አያቋርጡም፤ ቅጠላቸውም መድኃኒት ነበር። እንግዲህ ከእግዚአብሔር ውኃ የሚጠጣ ሁሉ ሳያቋርጥ ፍሬን ያፈራል፤ ቅጠሉም

ለምለምና መድኃኒት ነው። ሩትም ቦዴዝ ትጠጣ ዘንድ ያዘዘላት ያንን ውኃ ነው።

አራተኛው የሩት በረከት ሞገስን ማግኘት ነበር። ሩት በእርሻው ውስጥ ቆርጣ በመቆየቷ ሞገስን አገኘች። ሩት 2:10 ላይ ሩት ራሷ “እኔንስ ለመቀበል በምን ነገር በፊትህ ሞገስ አገኘሁ?” በማለት ተደንቃ፤ ለቦዴዝ በግንባሯ ተደፍታ ሰገደች። ሞገሳችን የሚመጣው፤ ዙሪያችንን ከበው ከሚያደንቁንና፤ ሊንከባከቡን ከሚፈልጉ ዘንድ ሳይሆን፤ ከላይ ከሰማይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው። እግዚአብሔር በእርሻው ውስጥ እስካለን ድረስ ሞገስን ይሰጠናል። ለሙሴ በፈረዖን ፊት ሞገስን የሰጠው እግዚአብሔር ለእኛም በአገልግሎታችን በታላላቆች ፊት ሞገስን ይሰጠናል። በታናናሾችም ፊት እግዚአብሔር ሞገስን ይሰጠናል። እንደ እግዚአብሔር ፈቃድና እቅድ፤ ዓላማና ምሕረት መውጣት መግባታችን ሁሉ በሞገስ የታጀበ ይሆናል። እግዚአብሔር የሰጠንን እርሻ በክብር ይዘን በእውነትና በታማኝነት ከተመላለስን፤ በጌታ ፊት ሞገስ ይኖረናል።

የሩት አምስተኛ በረከት፤ ዝናዋ መሰማቱ ነው። እርሷ ገና በቦዴዝ እርሻ ውስጥ ሳትገባ ዝናዋ እየቀደማት ወጣ። በውሳኔ ወደ ዓላማ ተመልሰን በንጉሡ እርሻ ውስጥ ስንገኝ፤ የማያቁንና ያላዩን ሁሉ ዝናችን ቀድሞ ይደርሳቸዋል። አንዳንዴ፤ እኛ ስለ ራሳችን እንኳ ሰዎች የማያውቁ እየመሰለን፤ ዝናችንን እንዲሰሙና እንዲያውቁ ማንነታችንን እንዲረዱ በደረስንበት ሁሉ፤ ከእርሻውም ወጥተን መለከት

መንፋትና ማስነፋት፤ ነጋሪት መጎሰምና ማስጎሰም እንወዳለን። ይኼ ዝና በረከት ሳይሆን መርገም ነው። ይህንን ዓይነት ዝና አይደለም ሩት ያገኘችው፤ እርሷ ስለ ራሷ ሳትናገር ቦዴዝ ግን ስለማንነቷ አስቀድሞ አውቋል። ይህንንም የገለጸው እንዲህ በማለት ነው። “ቦዴዝም፤ ባልሽ ከሞተ በኋላ አባትሽንና እናትሽን፤ የተወለድሽበትንም ምድር ትተሽ፤ ቀድሞ ወደማታውቂው ሕዝብ እንደመጣሽ፤ ለአማትሽ ያደረግሽውን ነገር ሁሉ ፈጽሞ ሰምቻለሁ።” (ሩት 2:11) በማለት ነው። እግዚአብሔር የሠራነውንና ያደረግነውን ሁሉ የሚያውቅ አምላክ ነው። እርሱ አስተሳሰባችንን፤ ከምን ስሜት ተነሥተን እንዳገለገልን ሁሉ የሚረዳን አምላክ ነው። ስለዚህ ለራሳችን መለከት ማስነፋትና፤ ነጋሪት ማስጎሰም አያስፈልግም። ጌታ ኢየሱስ ሰዎችን ከበሽታቸው፤ ከችግራቸውና ከጭንቀታቸው ከፈወሳቸው በኋላ ለማንም አትንገሩ ይላቸው ነበር። የዘመናችንም አገልጋዮች ይህንን አሠራር ቢከተሉ እግዚአብሔር የበለጠ ያከበራቸዋል ይጠቀምባቸዋልም። የውስጥ ታማኝነታችን እንጂ እኛ ለእርስበርስ የምናስመዘግበውን የውሸት ሪፖርት እግዚአብሔርን አያረካውም። ምክንያቱም እርሱ ራሱ ሁሉን ያውቃልና። ቦዴዝ ሰው ሆኖ ሳለ፤ ያንን ያህል ካወቀ፤ ንጉሡ ኢየሱስ ስለ እኛ ምን የማያውቀው ነገር ይኖራል?

የሩት ስድስተኛው በረከት መጠጊያ ማግኘቷ ነው። ሩት በእርሻው ውስጥ በመቆየቷ መጠጊያ አገኘች። ሩት

2:12 ላይ “እግዚአብሔር እንደ ሥራሽ ይስጥሽ፤ ከክንፉም በታች መጠጊያ እንድታገኚ በመጣሽበት በእስራኤል አምላክ በእግዚአብሔር ዘንድ ደመወዝሽ ፍጹም ይሁን።” ተብሎ የተጻፈው የዚህን በረከት ፍጹሚ ሲያመለክት ነው። እኛም በንጉሡ እርሻ ውስጥ ስንኖር መጠጊያ አለን፤ መጠለያችን እርሱ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ዳዊት ለዚህ ነው በልዑል መጠጊያ የሚኖር ሁሉን በሚችል አምላክ ጥላ ሥር ያድራል ብሎ የዘመረው። እግዚአብሔር እስራኤላውያንን ሌሊት በእሳት ዓምድ ቀን በደመና ዓምድ ሆኖ ነው መጠጊያና መጠለያ የሆናቸው፤ የመንፈስ ቅዱስ ዘመን በሆነው በአዲስ ኪዳን ጊዜ ደግሞ መጠለያችን የበለጠ ነው።

በሩት ሕይወት ውስጥ የታየው ሰባተኛው በረከት ደመወዝ ፍጹም ሆነ። በንጉሡ እርሻ ውስጥ ስንሆን ደመወዝን የሚሰጡን ሰዎች አይደሉም። ዛሬ በአገልግሎት ያሉ ሰዎች ደመወዝን የምንጠብቀው ከሰው ነው። ይህ ስህተት አይደለም የሚያበራየው በሬ አፋ መታሰር የለበትም፤ ለሚሠራ ደመወዝ ይገባዋል። ለአገልጋዩም የእለት እንጀራው ይገባዋል። ግን ከዚያ በላይ ፍጹም የሆነ ደመወዝንና በረከትን የሚሰጠው የእርሻው ባለቤት የሆነው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው። ዋናው ነገር በእርሻው ውስጥ በቆራጥነትና በትጋት መገኘት ነው። ፍጹም የሆነው ደመወዛችን ከሰው የምናገኘው ሳይሆን ከጌታ የምናገኘው ነው። ዛሬ ለዓለም ምንም ፋይዳ ያለን መስሎ ባንታይ የመከሩ ጌታ ሲገለጥ ፍጹም የሆነው ደመወዛችንን ይሰጠናል።

ንጉሡ የተመሰገነ ይሁን። ለዕለታዊ ኑሮአችን የሚያስፈልገንን እግዚአብሔር ያዘጋጅልናል፤ አገልግሎታችን ግን በዕለት ዋጋ አይለካም።

ሩት በእርሻ ውስጥ በመሆኗ ያገኘችው ስምንተኛው በረከት ሥራዋ መታሰቡ ነው። በ2:12 ላይ ቦዴዝ ሩትን “እግዚአብሔር እንደ ሥራሽ ይስጥሽ” በማለት ሲመርቃት እንመለከታለን።

ዘጠነኛው የሩት በረከት በ2:13 ላይ እንደ ተጠቀሰው የመጽናናትን በረከት አገኘች። ይህም በመሆኑ ነው ለቦዴዝ መልሳ “ጌታዬ ሆይ፤ ከባሪያዎችህ እንደ አንዲቱ ሳልሆን አጽናንተኸኛልና።” በማለት የገለጸችው። እኛም በንጉሡ እርሻ ውስጥ ስናገለግልና በንጉሡ ፈቃድ ውስጥ ሆነን ለዓላማውና ለእቅዱም ቆራጥ በምንሆንበት ጊዜ፤ ከሰዎች ዘንድ መጽናናት እንኳ ብናጣ፤ እርሱ ማጽናኛ የሚሆነንን መንፈስ ቅዱስን ይልክልናል። በእርሻው ውስጥ ስንዝል አይዞህ፤ ድካም ሲበዛብንም በርታ በማለት ያበረታናል ያጽናናል።

አሥረኛው የሩት በረከት የልብ ደስታዋ ነው። ወገኖች በእርሻው ውስጥ የልብ ደስታ አለ። ለዚህም ነው ሩት ለቦዴዝ “የባሪያህንም ልብ ደስ አሰኝተሃልና።” በማለት ስሜቷን የገለጸችው። በእርሻው ውስጥ ምሥጋና፤ ዝማሬና ውዳሴ የሚፈልቀው ልባችን በደስታ ስለተሞላ ነው። እግዚአብሔርን በሃሴት ልናመልከው የምንችለው፤ በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ፤ በጌታ እርሻ ውስጥ ስንገኝ ነው። በሌሊት ዝማሬን የሚሰጠው በእርሻ ውስጥ ለሚገኘው አገልጋይ ነው።

አሥራ አንደኛው የሩት በረከት ከአጫጆች ጋር በማዕድ መቀመጥ ነው። 2:14 ላይ “በምሳም ጊዜ ቦዴዝ፣ ወደዚህ ቅረቢ፤ ምሳ ብዬ፤ እንጀራሽንም በሆምጣጤው አጥቅሺ አላት። በአጫጆችም አጠገብ ተቀመጠች።” ይላል። ሩት ቃርሚያ ለቃሚና ለማኝ ናት፤ ግን የእስራኤልን አምላክ ተስፋ አድርጋ ስለ ወጣች፤ ራሷን ከቦዴዝ እርሻ ውስጥ ስላገኘች፤ በዚያም እርሻ ውስጥ ለመቆየት ስለ ቆረጠች፤ አሁን ከእርሱና ከአገልጋዮቹ ጋር ተቀምጣ እንድትመገብ ምሳ ተጋበዘች። ካገለገሉትና ለጌታ ከሞቱት ጋር በታላቁ ግብዣ ላይ መቀመጥ መቻል ምን ያህል ታላቅ ክብር ነው! ከሐዋርያት ከነቢያትና ከሰማዕታት ጋር መቀመጥ መቻል ምን ያህል መታደል ነው! ከዚያም በላይ ወደ ንጉሡ መቅረብና መጋበዝ ምን ያህል መታደል ነው! ኤፌሶን 2:6-7 የጌታን ቸርነትና እኛን ከእርሱ ጋር እንዳስቀመጠን በሚገባ ያሳየናል።

አሥራ ሁለተኛው የሩት በረከት፤ የሚያስፈልጋትን ምግብ ማግኘቷ ነው። ቀርባ እንድትበላ ተፈቀደላት። በእርሻው ውስጥ በቆራጥነት ከተገኘን ከጸጋው እንበላለን፤ እንጠግባለን፤ እንረካለንም። በእርሻው ውስጥ ስንሆን የዕለት እንጀራችንን የማያጎድልብንና እርካታን የሚሰጠን እግዚአብሔር ነው። “ክርስቶስ እንደ ባለጠግነቱ መጠን የሚያስፈልጋችሁን ይሞላባችኋል።” በማለት ሐዋርያው ጳውሎስ የጻፈው ለዚህ ነው። እንጀራን ብቻ ሳይሆን የማይጠፋውንና የማያልፈውን ቃሉንም ይመግበናል።

አሥራ ሦስተኛው የሩት በረከት፤ በነዶው መሃከል እንድትቃርም ተፈቀደላት። በቁጥር 15 ላይ “ደግሞም ልትቃርም በተነሣች ጊዜ፤ ቦዴዝ ንበዛዝቱን በነዶው በሃል ትቃርም” በማለት አዘዘላት። በነዶው መሃል መቃረም፤ ከበረከት ወደ በረከት ከፍሬ ወደ ፍሬ፤ ከብልጽግና ወደ ብልጽግና መሸጋገርን የሚያሳይ ነው። ብቻዋን ያለ ጓደኛ ስትቃርም ከነበረችበት ቦታ፤ ከሌሎች ጋር እንድትቃርም ተፈቀደላት። የወደቀውን ብቻ ሳይሆን ከነዶውም ይተዉላት ዘንድ ኃያሉ ሰው አዘዘላት። ከሙላቱ መሃል ትቃርም ዘንድ ሆነ።

አሥራ አራተኛው የሩት በረከት ከሃፍረት ነጻ ሆነች። ቦዴዝም፤ እናንተም አታስፍርዋት ሲል አዘዘ። በንጉሡ እርሻ ውስጥ ስንሆን ከሙላት ወደ ሙላት መሸጋገር ብቻ ሳይሆን፤ ያለ ሃፍረትም መኖር እንችላለን። የሚያሳፍረንን ነውር ጥሎልናልና፤ በነጻነት እናገለግላለን። ሀሊናችን በክርስቶስ ደም ታጥቦ ስለ ነጻ የሚያሳፍረን ነገር አይኖርም።

አሥራ አምስተኛው የሩት በረከት ከወቀሳ ነጻ መሆን ነው። ቦዴዝ ሩትን ስትቃርም አታሳፍሩአት አትውቀዱትም ነው ያለው። አንቺ ሞፃባዊት አሕዛብ አይደለሽምን? እዚህ ደግሞ ምን ትሠራለሽ? የሚል ወቀሳ እንዳይደርስባት ኃያሉ ሰው፤ የእርሻው ባለቤት አዘዘ። በጌታ እርሻ ውስጥ በቆራጥነት ስንቆም፤ ከበረከት መርጠን እንወስዳለን፤ ማንም አይወቅስንም። በነጻነት ያለ ወቀሳ ጅራት ሳንሆን ራስ በመሆን እንኖራለን። ጠላት ያለፈውን ነገር እያነሣ ሊወቅስን

ቢሻም፥ ያ ወቀሳ ምንም ሀሊናችን ውስጥ ሊከተው የሚችለው ነገር አይኖርም። ጌታ እንዳንወቀስ አዝዞልናል።

አሥራ ስድስተኛው የሩት በረከት፥ ለሌላው ሰው በረከት መሆን ነው። የቃረመችውንና የሰበሰበችውን ይዛ ሄዳ ለአማቷ ሰጠች። አማቷንም ባረከቻት።

ምዕራፍ 15

ለበረከት አውድማ የሚያደርስ ቆራጥነት

“አማትዋ ኑኃሚን አለቻት፥ ልጄ ሆይ መልካም እንዲሆንልሽ ዕረፍት አልፈለግሽምን? አሁንም ገረዶቹ ጋር የነበርሽበት፥ ቦፄዝ ዘመዳችን አይደለምን? እነሆ፥ እርሱ በዛሬ ሌሊት፥ በአውድማው ላይ ገብሱን በመንሽ ይበትናል። እንግዲህ ታጠቢ፥ ተቀቢ፥ ልብስሽን ተላበሺ፥ ወደ አውድማውም ውረጃ፥ ነገር ግን መብሉንና መጠጡን እስኪጨርስ ድረስ፥ ለሰውየው አትታይው። በተኛም ጊዜ፥ የሚተኛበትን ሥፍራ ተመልከቺ ገብተሽም እግሩን ግለጪ፥ ተጋደሚም፥ የምታደርገውንም እርሱ ይነግርሻል። ሩትም፥ የተናገርሽውን ሁሉ አደርጋለሁ አለቻት።” (ሩት 3:1)

ከዚያም ሩት ወደ ቃርሚያ ሄደች። ይህም ቃርሚያ አልፎ ወደ አውድማ ደረሰች። ከመሄዷ በፊት ግን አማትዋ ኑኃሚን ልታደርግ የሚገባትን ዝግጅት ስትመክራት እንመለከታለን። ይህም የሚያሳየው ቤተ ክርስቲያንን ወደ መከሩ አውድማ ፍሬውን ለመሰብሰብ ከመሄዷ በፊት ልታደርግ የሚገባትን ዝግጅት ያመለክታል። በፊት በቃርሚያ ደረጃ ስንኖር ለነፍሳት አንድ ለአንድ የምናደርገው ምስክርነት ነው። ራእያችን እያደገ በሚሰፋበት ጊዜ አገልግሎታችን ወደ አውድማ

ይለወጥና መከር የምንሰበስብበት ደረጃ እንደርሳለን። እዚያ ለመድረስ ግን ማጠናቀቅ ያለብን ዝግጅት እንዳለ ማወቅ አለብን። ያለ ዝግጅትና ያለ ጥንቃቄ እንደ ቃርሚያ ቦታ ተሽቀዳድመን የምንገባበት አገልግሎት አይሆንም። በዚህም ምክንያት ነው ኑታሚን ሩትን ወደቃርሚያው ሥፍራ ሳይሆን ወደ አውድማ ስትመራት የሚያስፈልጋትን ዝግጅት እድታደርግ አስተምራት ነው።

ይህ ክፍል የኑታሚንን ቀና ምክርና፡ የሩትን ታዛዥነት አጉልቶ የሚያሳየን ክፍል ነው። ይህ ምክር ሩትን ወደ አውድማው እንድትሄድ የሚያደፋፍርና የሚያስወስን ምክር ነው። ሩት ከሞፃብ ምድር በቆራጥነት ቤተልሔም ድረስ ተጉዛ መጣች። ከዚያም በተስፋይቱ ምድር ውስጥ በእርሻ ውስጥ ለመቃረም የሚያስችል ቆራጥነትን አገኘች። በዚያ በእርሻ ውስጥ በቃርምያ ደረጃ ልታገኘው የሚገባትን የተለያዩ በረከቶችን አገኘች። ይህንንም ከዚህ በፊት በሚገኘው ምዕራፍ ውስጥ በሰፊው ተንትነን ተመልክተናል። ትኩረት የሚያስፈልገው ሃሳብ ሩት ሥራዋንና ትጋቷን የጀመረችውን ቃርምያን በመሰብሰብ ነው። ከዚያ በኋላ ግን፡ በእርሻው ባለቤት ዘንድ ሞገስን በማግኘቷ፡ መቃረም ሳይሆን ነዶን ወደ መሰብሰብ ደረጃ ደረሰች። በዚህ ክፍል ደግሞ የምንመለከተው ይህች ትጉህና ቆራጥ የሆነችው ሴት ከነዶ ወደ አውድማ በቆራጥነቷ ጌታ እንዳሳደገት ነው። እግዚአብሔር በቃርሚያ ዘመን ታምነን ካላየን፡ ወደ ነዶ አያሸጋግረንም። በነዶ ዘመን ትጋታችን ከንቱ ከሆነ፡ ወደ አውድማ ዘመን

አያደርሰንም። ከቃርሚያና ከነዶ ዘመን አልፈን ወደ አውድማው ዘመን የምንገባበትን ጊዜ በመናፈቅ እንጠብቅ ይሆናል። እኛ ቆራጥ ሆነን ከተገኘን ጌታ ያንንም ስለማያሳጣን ስሙ ብሩክ ይሁን። ነገር ግን ወደ አውድማ ዘመን ከመግባታችን በፊት የሚጠበቅብን ቅድመ ሁኔታ በሩት 3:3 ላይ በሚገባ በዝርዝር ጽፎአል። ቆራጥነት ብቻ ሳይሆን፡ በእውነትም ከልብ መቁረጣችንን የሚያሳዩ እርምጃዎችን ወስደን መታየት አለብን። እነዚህ እርምጃዎች የሚከተሉት ናቸው።

1. ዝግጅት፡ ወደ በረከት አውድማ ለመድረስ የአእምሮ የመንፈስና የልብ ዝግጅት ያስፈልጋል። ያለ ዝግጅት ወደ ሙላቱ ለመድረስ የማይቻል ብቻ ሳይሆን የማይገባም ነው። እግዚአብሔር ወዳዘጋጀልን የሕይወት፣ የኑሮና የአገልግሎት አውድማ ሁሉ ለመግባት ፈቃደኝነትን ይጠይቃል። ወደ ታላቁ ጥሪና ዓላማው ለመድረስ ፈቃደኞች መሆናችንን የምንገልጸው በጸሎትና በእምነት አስፈላጊውን እርምጃ ለመውሰድ የሚያስከፍለውን ዋጋ ለመክፈል ፈቃደኛ በመሆን ነው።

2. መታጠብ፡ ኑታሚን ሩትን ወደ አውድማው ከመሄድዋ በፊት “እንግዲህ ታጠቢ፡ ተቀቢ፡ ልብስሽንም ተላበሽ፡ ወደ አውድማው ውረጃ ... የሚተኛበትን ሥፍራ እዬ፡... ተጋደሚም... የምታደርገውንም እርሱ ይነግርሻል።” (ሩት 3:3-4) በማለት ነው የመከረቻት። እንድትታጠብ የመከረቻት የቅድስና ምሳሌ ነው። ይህም ከጌታ ጋራ የመገናኘትንና በንጽህና የመመላለስን ሕይወት

የሚያንጸባርቅ ነው። ያለቅድስና እግዚአብሔርን ማየትና መገናኘት አይቻልምና። ይህም ወደሚመጣው በረከት ውስጥ ለመግባት አስፈላጊ የሆነ ባሕሪ ነው።

እርግጥ ነው ሩት ቃርሚያ ብትቃርም፤ ነዶም ብትሰበስብና፤ የሰበሰበችውንም እንደ አቋሟ ብትወቃ፤ በሥራ ላይ ነውና የቆየችው አባራና ቆሻሻ አያጣትም። ስለዚህ ወደ እርሻው ባለቤት አውድማ ለመሄድ ከቆረጠች ከነቆሻሻዋ መሆን አትችልም በመጀመሪያ መታጠብ ነበረባት። ይህ መታጠብ የሚያሳየው፤ የደህንነት መታጠብ ሳይሆን፤ የቅድስናን መታጠብ ነው። (ዕብ. 9:14፤ ዕብ. 10:22)

ነቢዩ ኢሳይያስ፤ ምንም እንኳን የእግዚአብሔር ነቢይና አገልጋይ ቢሆንም፤ የእግዚአብሔርን ክብርና ሞገስ ካየ በኋላ፤ “እኔም ከንፈሮቼ የረከሱብኝ ሰው በመሆኔ፤ ከንፈሮቻቸውም ከረከሱባቸው ሕዝብ መካከል በመቀመጤ አይኖቼ የሠራዊት ጌታ ንጉሡን እግዚአብሔርን ስለ አዩ ጠፍቻለሁና ወዮልኝ!” በማለት ጮኸ። (ኢሳይ. 6:5) እግዚአብሔር ግን አፉን በእሳት ፍም ስለነካለት ተፈወሰ ነጻም። ለእግዚአብሔር አገልግሎትም ይበልጥ ዝግጁ ሆነ። እውነተኛ የእግዚአብሔር ሰዎች የሚቀድመው ምኞታቸው ቅድስና እንጂ አገልግሎት አይደለም። ለዚህ ነው ሩትም ለበለጠ በረከትና አገልግሎት መታጠብና መንጻት ያስፈለጋት። ይህ አሠራር ዛሬም አልተለወጠም። ከአገልግሎታችን በፊት መንጻትና መቀደስ ዛሬም አስፈላጊ ነው። እግዚአብሔር የሚያደርገውን ለመመስከር፤

የምንታጠብበትና የምንነጸበት ዘመን ነው። በደሙ ሀሊናችን፤ እንደበታችን፤ ሕይወታችንና ሁለንተናችን መንጻት አለበት። ስለዚህ ነው ጌታ ኢየሱስ ሐዋርያትን ለበዓለ ሃምሳ ሲያዘጋጅ በቅድሚያ እግሮቻቸውን ያጠበው። ያ ለአገልግሎት ዝግጅት የሚከናወን መንጻት ነበር።

3. መቀባት፡ ቀጥሎም ኑኃሚን ሩትን የመከረቻት ከታጠበች በኋላ እንድትቀባ ነው። ያ ቅባት የሚወክለው የመንፈስ ቅዱስን ኃይልና ሞገስ ነው። ያለ መንፈስ ቅዱስ ቅባት ምንም ዓይነት ጌታን የሚያረካ አገልግሎት መስጠት አንችልም። በደሙ ሀሊናችንንና በጠቅላላ ሕይወታችን ታጥቦ ሲነጻ፤ መንፈስ ቅዱስ የተዘጋጀ ማደሪያ ያገኛል። ቅባትን በእድፍና በቆሻሻ ላይ እንደማናደርግ ሁሉ፤ መንፈስ ቅዱስም በኃጢአትና በርኩስት በተበላሽ ሕይወት ላይ መሠልጠን አይችልም። የእግዚአብሔር ቅባት በሕይወታችን ሲመጣ ብዙ ነገሮች ይከናወናሉ። የቃሉ ቅባት ቀንበርን እንደሚሰብር ይናገራል። ጌታ ኢየሱስ ገና አገልግሎቱን ሲጀምር፤ የእግዚአብሔር መንፈስ ቀብቶኛል ብሎ ካስታወቀ በኋላ ሊሰበሩ ያሉትን ቀንበሮች በዝርዝር አስቀመጠ። (ሉቃ. 4:17-19) እንደዚሁ የእግዚአብሔር ቅባት በሕይወታችን ሲመጣ የእኛንም ሆነ የሌሎችን ቀንበር ይሰብራል። ሽክምንም ያቀላል። በሰዎች ላይ ያለው ቀንበር የሚሰበረው፤ ሽክም የሚቀለው፤ ተራራው ደልዳላ ሜዳ የሚሆነው ከቅባቱ የተነሣ ነው። ለዚህም ነው “በመንፈሴ እንጂ በኃይልና በብርታት አይደለም”

(ዘካር. 4:6) በማለት ጌታ አገልጋዮችን ራሳቸውን ከትዕቢት እንዲጠብቁ የሚያስጠነቅቀው።

4. መልበስ፡ ኑታሚን ሩትን የመከረቻት ምክር እንድትለብስ ነው። ይህ በጌታ ፊት ያቆመን የጽድቅ ልብስ ሳይሆን በእግዚአብሔር ፊት የምናገለግልበት የአገልግሎት ልብስ ነው። በኢሳ. 61:10 ላይ የጽድቅ ልብስ በግልጽ ተቀምጧል። በዚህ ክፍል ውስጥ ግን ልናነሳው የተፈለገው ካህናት ወደ ማደሪያው ድንኳን ለአገልግሎት ሲገቡ የሚለብሱትን የአገልግሎት ልብስ ዓይነት ነው። በጌታ ፊት ለብሰን በማዕረግ የሚያቆመንን ልብስ ነው የምንለው።

ሩት ልብሷን ከለበሰች በኋላ ቀጥላ እንድታደርግ የተመከረችው ወደ አውድማ እንድትወርድ ነው። ይህ የሚያሳየው ወደ በረከቱ በእምነት መጓዝን ነው።

5. መመልከት፡ ወደ አውድማ ከወረደች በኋላ በቀጥታ ቦጌዝን እንድታገኘው አልተመከረችም። ከዚያ በፊት ግን ቦጌዝ የት እንደተኛ እንድታይና እንድታረጋግጥ ነው የተመከረችው። ለአገልግሎታችን ቀናነት፡ ንጉሡን የት እንዳለ ማየትና ማረጋገጥ ይኖርብናል። የምናገለግለው፡ ሊባርከን ያለውን ጌታ አድራሻውን የት እንደሚገኝ ካላረጋገጥን፡ የአገልግሎታችንም አድራሻ ገብቶን የምናገለግል አንሆንም። ዛሬ ኢየሱስን ከሌሎች ሰዎች ለይተን ማወቅ የሚገባን ዘመን ላይ ነው ያለው። ኢየሱስን ከሰዎች መለየት ተስኖን ኢየሱስን እናገለጋለን ብለን፡ የሰዎችን ሃሳብና ፈቃድ ስናገለግል እንዳንገኝ ራሳችንንና

አገልግሎታችንን ቆም ብለን መገምገም ይኖርብናል። በረከቱን ስናይ ዓይናችን በጌታ በኢየሱስ ላይ መሆኑ ቀርቶ፡ በአውድማው ላይ እዳይሆን እንጠንቀቅ። ወደ አውድማው ስንሄድ የሚገጥመን ትልቁ ችግር ያ ነው። በአገልግሎት ላይ እያለን ዓይናችንን ከምናገለግለው ጌታ ከኢየሱስ ላይ አንስተን ትኩረታችን በሰበሰብነው ምርትና አገልግሎታችን ላይ መሆን ይጀምራል።

6. እግሩ ሥር መጋደም፡ ከዚያም በኋላ ሩት የተመከረችው ምክር ሄዳ በእግሩ ሥር እንድትጋደም ነው። ወደ በረከት የሚደርስ አገልጋይ፡ ኢየሱስ እግር ሥር መተኛት የለመደ አገልጋይ ብቻ ነው። በእግሩ ሥር መተኛት ማለት ራስን ዝቅ አድርጎ ለእርሱ አምልኮ መስጠት ማለት ነው። ሳናመልከው የምናገለግለው አገልግሎት እውነተኛነቱ የሚያጠራጥር አገልግሎት ነው። እግሩ ሥር የምንተኛው የሚገባውን ክብር ለመስጠት፡ በእርሱ ፈቃድ ሥር መገዛታችንን ጌታ ሆይ አንተ የምትለኝን አደርጋለሁ ብለን መግለጻችን ነው።

7. አጀንዳውን መቀበል፡ በመጨረሻም ኑታሚን ለሩት የሰጠቻት ምክር “ከዚህ በኋላ የምታደርገውን እርሱ ይነግርሻልና እርሱን ስሟ” የሚለው ነው። ይህ የኢየሱስ አጀንዳ፡ እቅድና ሃሳብ ምን እንደ ሆነ ለማወቅ መፈለግ ማለት ነው። የራሳችንን እቅድ፡ ፍላጎትና ሃሳብ ብቻ ይዘን መቅረብ ሳይሆን፤ በቅድሚያ ከእኛ በፊት የእርሱን ፈቃድና ሃሳብ ማወቅ እንደሚገባን የሚያሳስበን ምሳሌ ነው።

ይህንን ሁሉ ምክር በመታዘዝ ካከናወነች በኋላ፡ በእኩለ ሌሊት ላይ፡ ቦጫ ሲገባበጥ፡ ሴት እግሩ ሥር እንደተኛች አወቀ። ከዚያ በኋላ የሩት መልስ ትልቅ ትርጉም የያዘ ነበር። በጠቅላላ ሃሳቡ ግን፡ “የባሌ ዘመድ ነህና ውረሰኝ” የሚል ጥያቄ ነው ያቀረበችለት። የማገልገል ዘመን እንዳለ ሁሉ የመወረስም ዘመን አለ። ጌታ ኢየሱስ እኛን ሙሉ በሙሉ ይወርሰን ዘንድ ይፈልጋል ሙሉ በሙሉ የእርሱ እንድንሆን ይፈልጋል።

እንግዲህ የኢየሱስ ክርስቶስ አውድማ ወደ በረከቱ ሙላት መውጣት ነው። ወደ አውድማ የሚሄድ ክርስቲያን አንደኛ ከጌታ ኢየሱስ ጋራ ያለውን ግንኙነት ያጠናክራል፤ ሁለተኛ በረከቱን ይሸከማል። በረከቱን ካሸከመን በኋላ ወደ ክርስቶስ ኢየሱስ ሙላት ማለትም ወደ አውድማ ደርሰን ከእርሱ ጋራ ያለንን ግንኙነት ፍጹም በማድረግ በእምነት እርሱ የሚሰፍርልንን መቀበል ነው። ጌታ ኢየሱስ የሚሰፍረው የበረከት ምርት እንክርዳድ የለበትም። ገለባም የለበትም። ፍጹምና ንጹህ ስለሆነ እኛንም ያረካናል የሚቀበለውን ማለትም የምናገለግለውንም ሕዝብ ያረካል። የእግዚአብሔር ጥሪ እንግዲህ በሃዘን ለተቀመጡት ከምርቱ ተሸከመን በረከት እንድንሆንላቸው ነው። ውርሳችን ሙሉ በሙሉ ለፍጻሜ የሚደርሰው ደግሞ ጌታ ኢየሱስ ተመልሶ ሲመጣ ነው።

ምዕራፍ 16

የአውድማ በረከት

ሩት ወደ አውድማው በቆራጥነት ከመጣች በኋላ ታሪክን ለመቅረጽ የወሰደቻቸው እርምጃዎች ለዘመናችን ታላቅ መልእክት ያላቸው ናቸው። ከእነዚህ ውስጥ ጥቂቱን ለመግለጽ ያህል፡

1. ቦጫ የሰፈረላትን የነበራትን ነጠላ ዘርግታ ተቀበለች። ቦጫ ሩትን የመጨረሻውን ውሳኔ ከማሳወቁና ወደ አማትሽ ተመለሺ ብሎ፡ ከመስደዱ በፊት መጎናጸፊያሽን አምጪ አላትና ያልጠበቀቸውን በረከት አሸክሞ ላካት። የሰፈረውም እርሱ ነው። ጌታ ያለንን እንድናመጣ ይጠይቀናል፡ ከጠበቅነው በላይ በረከት ሊያሸከመን፡ እርሱ ራሱ ሰፍሮ ሊሰጠን ይፈልጋል። ዛሬ ይህ ዘመን፡ የምንቃርምበት፡ ወይም ነዶ የምንሰበስብበት ብቻ ሳይሆን፡ ከዚያም አልፈን ጌታ ሰፍሮ የሚሰጠንን ተሸከመን የምንሄድበት ዘመን ነው። ዛሬ ንጉሡ የሚሰፍርበት ዘመን ነው። ብንፈልግ እስክንትረፈረፍ ድረስ የምንባረክበት ዘመን ነው።

ታሪክን ለመቅረጽ የሚያስችል የመጀመሪያው ነገር ከጌታ ከኢየሱስ ክርስቶስ የሚሰጠንን ጸጋ መቀበል ነው። ከጌታ የሚመጣውን ጸጋ በእምነት ስንቀበል እግዚአብሔር የሌሎችን ሕይወት ለመቀየር

ይጠቀምበታል፤ እኛንም ደግሞ ወደሚቀጥለው ዓላማው ያሸጋግረናል። ያንን ተቀብላ ከመጣች በኋላ ለአማትዋ በረከት ሆነች። ለዘመናችንና ለትውልዳችን በረከት መሆን የምንችለው ከጌታ የተሰጠንን በሙሉ ልብ መቀበል ስንችል ነው። ቃሉም በነጻ የተቀበልነውን በነጻ እንድንሰጥ ይመክረናል። በዚህ ሁኔታ ሩት ወደሚቀጥለው የእግዚአብሔር ዓላማ ለመሻገር ወይም ለማለፍ ቻለች።

ቦዴዝ ለሩት ከሰፈረላት በኋላ አንሥተሽ ተሸከሚና ሂጂ አላላትም። አሸከማት እንጂ። ንጉሡ ኢየሱስ የሚያሸክመው ሸክም አይወድቅም፤ አያነብጥምም። እርሱ አሸከሞናልና፤ ጸጋውን ብቻ በመጠየቅ ዝም ብለን ጌታ ያሸከመንን ሸክም መሸከም ይኖርብናል። እግዚአብሔር ሸክምን ካሸከመ በኋላ ዓይኑን ከእኛ ላይ የሚያነሣ ጨካኝ አምላክ አይደለም። ሩትም ኑኃሚን ጋር ስትደርስ ሰውየው ይህንን ስድስት መስፈሪያ ገብስ አሸከመኝ ብላ አልተናገረችም። “ሰጠኝ” በማለት ነው የተናገረችው። የእግዚአብሔር ሸክም ስጦታ እንጂ የሚያነብጥ ቀንበር አይደለም። ቦዴዝ ሩትን ወደ አማትዋ ዘንድ ባዶ እጅዋን እንዳትሄድ እንዳደረገ ሁሉ፤ ንጉሡም በየትም ቤት፤ በየትኛውም ከተማና አገር ባዶ እጃችንን አይልከንም። ንጉሡ ይሰጠናል። የእርሱ ውርስ ከሆንለት በኋላ፤ ጌታ ኢየሱስ እኛን ሊባርከን፤ የሞላ እጆችን ሊሰጠን የታመነ ነው። የእኛ ኃላፊነት ግን በጌታ እግር ሥር መተኛትና እርሱ የሚለንን ለማድረግ ፈቃደኞች መሆን ነው። እንደ አገልግሎታችን ሙሉ አድርጎ ወደምንሄድበት ሁሉ ሊሰደን

የታመነ ነው። እርሱ ከሰፈረልን ነገር ላይ ብንሰጥ አያልቅም።

2. ታሪክን ለመቅረጽ በእምነት የእግዚአብሔርን ተስፋ መጠበቅ። ቦዴዝ ለሩት ተስፋን ብቻ ነበር የሰጣት። ቦዴዝ ዋርሳ እንዲሆን የተጠየቀውን ጥያቄ ወዲያውኑ አልመለሰም። ከእርሱ በፊት ሊወርሳት የሚገባውን ሰው መብት መጋፋት አልፈለገም። ከእርሱ ጋር ሊኖር የሚገባውን ድርድር፤ ለማከናወን ወሰነ። ያ ይወርሳት ዘንድ የሚገባው ሰው፤ የብሉይ ኪዳን ምሳሌ ነው። ከጌታና ከሙሴ ወደዚህ ምድር ቀድሞ የመጣው ሙሴ ነው። ሕግ የጌታን እስክንወረስ ድረስ ሞግዚት ሆኖ ያደርሰናል እንጂ ሊወርሰን አቅም የለውም። መውረስ የሚችል አቅምና ኃይሉ ያለው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው። ቦዴዝ የጌታ ኢየሱስ ምሳሌ ነው። ሩትን ወረሳት። እኛንም በመጨረሻ የሚወርሰን ጌታ ኢየሱስ ብቻ ነው።

ተስፋውን ተቀብላ መጥታ ለአማትዋ ነገረችት። አማትዋም ምክር ሰጠችት፤ የአማትዋ ምክር “ልጄ ሆይ፤ ሰውየው ይህን ነገር ዛሬ እስኪጨርስ ድረስ አያርፍና ፍጻሜው እስኪታወቅ ድረስ ዝም በዪ አለች።” (ሩት 3:18) ሩትም ሳትጨነቅና ሳትረበሽ ያንን ተስፋ ይዛ ጠበቀች። የእግዚአብሔርን ተስፋ ይዘን እግዚአብሔርን መጠበቅ ታሪክን ወደ መቀየስ ለታሪክ ቅርጽ ወደ መስጠት ያሸጋግረናል። ለሚመጣው ትውልድ በረከት ወደ መሆን ያደርሰናል። የእግዚአብሔር ተስፋ በእኛ አማካይነት የሚፈጸመው በእምነት የምንጠብቀው ከሆነ ነው። እግዚአብሔርን መጠበቅ ሊመጣ ላለው ነገር ያዘጋጀናል።

ብዙ ጊዜ ጠላት እግዚአብሔርን እንዳንጠብቅና ተግድፈን የራሳችንን ፈቃድ እንድናደርግ የሥጋን እርምጃ እንድንወስድ ይገፋፋናል። ያ በሚሆንበት ጊዜ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ እንወጣለን። ይህ እንዳይሆን በትዕግሥት የእግዚአብሔርን ተስፋ ጨብጦ መጠበቅ ሊመጣ ላለው ለእግዚአብሔር በረከት ያዘጋጀናል። እግዚአብሔር ከቦጄዝ ይበልጥ ለቃሉ ታማኝ ነውና።

3. ሩት ዋርሳነቱን በእምነት ተቀበለች። ዋርሳ እሆንሻለሁ ብሎ ቃሉን ከመስጠቱ በፊት መንገድን አዘጋጀ። መጠየቅ የሚገባቸውን ሰዎች ጠየቀ። ነገሩን ሁሉ እንደ አገሩ ስርዓትና ሁኔታ ፈጸመ። እርሷም ይህን ሁሉ እስኪፈጽም ድረስ በትዕግስት ጠበቀችው። ጌታ ተስፋን ከሰጠን በኋላ አንዳንድ ጊዜ የዘገየ ይመስላል። ጌታ ስለ ተስፋ ቃሉ አይዘገይም ነገር ግን የሚያዘጋጀው ነገር አለ። የሚዘገይም ቢመስል ለእኛ ብሎ ነው። ቦጄዝ ለሩት ሁኔታውን እንዳዘጋጀላት ጌታ ኢየሱስም ለልጆቹ ማለትም ለቤተ ክርስቲያኑ እንዲሁ ነው የሚያደርግላት። ስለዚህ ነበር ለደቀ መዛሙርቱ “ልባችሁ አይታወክ፤ በእግዚአብሔር እመኑ። በአባቴ ቤት ብዙ መኖርያ አለ፤ እንዲህስ ባይሆን ባልኋችሁ ነበር፤ ስፍራ አዘጋጅላችሁ ዘንድ እሄዳለሁና ሂጀም ስፍራ ባዘጋጅላችሁ፤ እኔ ባለሁበት እናንተ ደግሞ እንድትሆኑ ሁለተኛ እመጣለሁ ወደ እኔም እወስዳችኋለሁ።” (ዮሐ. 14: 1-3) ያለው። እርሱ ሁኔታውን ሁሉ ካዘጋጀ በኋላ ወደሚቀጥለው የበረከት ሙላት ውስጥ ያሸጋግረናል። ቦጄዝም ሁሉንም ካዘጋጀ በኋላ አሁን በቃል ኪዳን ዋርሳ ሆነላት። ዋርሳ ሊሆን የሚገባውን

ሰውዬ ይችል እንደሆነ በተጠየቀ ጊዜ ያለመቻሉን ገለጸ። ያ ሰው የሕግ ምሳሌ ነበረ። ሕግ ሊወርሰን አይችልም። ሕግ ወደ ሙላት ሊያደርሰን አይችልም። ስለዚህ ነው የእግዚአብሔር ቃል ሕግ በሙሴ ቢመጣም ክርስቶስ ግን ጸጋንና እውነትን ተሞልቶ መምጣቱን የሚገልጽው። በክርስቶስ ኢየሱስ የመጣው ግን ወደ እግዚአብሔር ሙላትና ወደ ውርስ ያደርሰናል።

4. ቦጄዝ አገባት። ከቦጄዝ ጋራ በጋብቻ ተጣመረች። ወደ እግዚአብሔር በረከት ለመግባት ከእግዚአብሔር ጋር መጣመር ያስፈልጋል። ምድራዊ ጋብቻ ለሰማያዊ ወይም ለመንፈሳዊ ነገር ምሳሌ እንደሆነ በኤፌሶን 5:22 ጀምሮ ያለውን ስንመለከት እናያለን። ቦጄዝን ባገባች ጊዜ፤ በመጀመሪያ ደረጃ ከቦጄዝ ጋራ አንድ ሆነች፤ ከቦጄዝ ጋራ ተጣበቀች፤ ከቦጄዝ ጋራ ባልና ሚስት ሆኑ። ለሚቀጥለው ትውልድ በረከት ከመሆናችን በፊት የእግዚአብሔር ዓላማ ከጌታ ጋራ እንድንጣበቅ ነው። ይኼንን የመኃልየ መኃልይ ዘሰሎሞን መጽሐፍ ስናነብ እናያለን። ይህ ዓይነት ግንኙነት ወይም መጣበቅ ወደሚቀጥለው በረከት ያደርሳል። በሕይወታችን ውስጥ ከጌታ ጋራ ለመሆንና ሀብረት እንዲኖረን የምንናፍቅና የምንጠማ ከሆነ፤ እግዚአብሔር እኛንም ያረካናል፤ ለሚቀጥለውም ትውልድ በረከት ያደርገናል። ይህ እንግዲህ ከእርሱ ጋራ ከተጣበቀችና በጋብቻ በፍጹም ቃል ኪዳን ውስጥ በገባች ጊዜ ሆነ። የጋብቻ ምስጢር ቃል ኪዳን ነው። ከእግዚአብሔር ጋራ በቃል ኪዳን የማንኖርና ቃልኪዳናችንን ጠብቀን የማንመላለስ ከሆነ እግዚአብሔር

ሊያመጣ ላለው ነገር አልተዘጋጀንም ማለት ነው። ለራሳችንም በረከት ወርሰን ለሚቀጥለውም ትውልድ የእግዚአብሔርን በረከት የምናስተላልፈው እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ በቃል ኪዳናችን የምንቆም ከሆነ ነው። ስለዚህ ነው የእግዚአብሔር ሰዎች ከጌታ ጋራ ያለንን ቃል ኪዳን አጥብቀን መጠበቅ የሚገባን። ቃል ኪዳናችንን መጠበቅ አለብን። ታሪክን የምንቀርጽ ከሆነ የቃላችን ሰዎች መሆን አስፈላጊ ነው። በቃል ኪዳናች እንደተናገርን የምንኖር ሰዎች መሆን ይኖርብናል። ለጌታም እንደገባንለት ቃል የምንሆንለት ሰዎች መሆን አለብን።

በተጨማሪም ሩት እርሱን በማግባቷ ወራሽ ሆነች። ያልወረሰነውን ነገር ልናወርስ አንችልም። በቃል ኪዳን ከጌታ ጋር ስንጣበቅ እግዚአብሔር የእርሱ የሆነውን ነገር ያወርሰናል። የእርሱ የሆነውን ነገር በመንፈሳችን ውስጥ ያስቀምጣል። የእርሱ የሆነውን በነፍሳችን ያፈሳል። የጸጋውን ስጦታ ይሰጠናል። የእርሱ የሆነውን ቅባት ይቀባናል። የእርሱ የሆነውን ራእይ ያበዛል። ይህም ማለት የእግዚአብሔር የሆነውን ነገር ሁሉ እንወርሳለን ማለት ነው። የጌታን ሃሳብ፣ ፈቃዱንና ራእዩን እንወርሳለን። ሩት በቃል ኪዳን ጋብቻ ምክንያት የቦጄዝ የሆነውን ሁሉ ወረሰች። አሁን ከአውድማው የተወሰነ ነገር እንዲሰፈርላት ብቻ ሳይሆን እርሻውን በጠቅላላ ወረሰች። በእርሻ ውስጥ የነበሩትም ሠራተኞች ሁሉ ሠራተኞችዋ ሆኑ። ለሚቀጥለውም ትውልድ በረከት ለመሆን ቻለች። ከእግዚአብሔር ጋራ ስንጣበቅና እንደ ቃል ኪዳኑ

ስንኖርለት እርሱ ወራሾች ያደርገናል። እግዚአብሔር የእርሱ የሆነውን ሁሉ ያወርሰናል።

ሩት ከውርስ ጋራ በትዳር ውስጥ ቤተሰብን መሠረተች። የእግዚአብሔር ቃል እኛ የክርስቶስ ቤተሰቦች መሆናችንን ይመሠክራል። ለመውረስም ለማውረስም የእግዚአብሔር ቤተሰብ መሆን መሠረታዊ ነገር ነው። የእግዚአብሔር ቤተሰብ ስንሆን የእርሱን ነገር እናስባለን፤ እርሱን ደስ የሚያሰኘውን ነገር እናደርጋለን፤ ከእግርዚአብሔር ሃሳብ ጋራ እንጣበቃለን።

ከጋብቻ በኋላ ሩት እንግዳ አልሆነችም፤ ቤተሰብ ሆነች፤ ከሞዓብ እንደ መጣች ባይተዋር ሳይሆን የተቆጠረችው እዚያው እንደተወለደች ቤተሰብ ነበር። ከጋብቻው የተነሣ አንድ ቤተሰብ ሆነች። እኛም ደግሞ አሕዛብ፣ ኃጢአተኞችና ከተፈጥሮአችንም ጌታን የማናውቅ ብንሆንም፣ ወደ ጌታ በመጣን ጊዜ ምህረቱን ተቀበልን። ጌታ ኢየሱስን አዳኞችን አድርገን ስለተቀበልንና ከእርሱ ጋር ስለተጣበቅን የእግዚአብሔር ቤተሰቦች ሆንን። ስለዚህ እንግዶችና የውጭ ሰዎች መሆናችን ቀርቶ የእግዚአብሔር ቤተሰቦች ለመሆን በቃን። የእግዚአብሔር ቤተሰቦች ስለሆንን የእርሱ ሰላም፣ ጥበቃ፣ እንክብካቤና ቸርነት ተሰጠን። ባል ለቤተሰቡ እንደሚያስብ እግዚአብሔር ደግሞ ለእኛ ያስባል። አባት ለልጆቹ እንደሚጠነቀቅ እግዚአብሔር ደግሞ ለእኛ ይጠነቀቃል። የሚጠብቀን አይተኛም፣ አያንቀላፋም፣ አይደክምም፣ አይሰለችም፣ ምህረቱም አዲስና ዘላለማዊ፣ ቸርነቱም የማያልቅ ነው።

ምዕራፍ 17

ታሪክን የሚቀርጽ ቆራጥነት

በዚህ መሠረት ቦጫ ሩትን ከወረሳት በኋላ የጌታ ኢየሱስ የዘር ግንድ የሆነውን የዳዊትን አያት ኢየሱስ ወለደች። እኛም በዚህ በታዛዥነትና በቆራጥነት ለእርሱ ከሆንን ከእኛ፣ ከቤተ ክርስቲያን የሚወለዱና የሚያድጉ ልጆች ይኖራሉ። ለሚቀጥለው ትውልድ የበረከት ምንጭ እንሆናለን።

የአውድማ በረከት ወደ ጋብቻ ቃልኪዳን ከዚያም ልጅን ወደ መውለድ ደረጃ ያደርሳል። ሩት ወደ ቦጫ መሄዷ ከእርሱም ጋር ለመጋባትና ልጅ ለመውለድ ምክንያት ሆነላት። ልጅ በመውለዱ ምክንያት ለሚቀጥለው ታሪክ ቅርጽን መስጠት ቻለች። ይህ ዘመን እንግዲህ የመውለጃ ዘመን ነው። እግዚአብሔር ከእያንዳንዱ ክርስቲያን በግል፣ በአጠቃላይ ደግሞ ከቤተክርስቲያን የሚፈልገው ነገር በፈቃዱ ውስጥ በመሆን ወደ ሙሉ በመግባትና ከእርሱ ጋር በቃል ኪዳን በመጣበቅ የእግዚአብሔር የሆነውን እንድንወልድ ነው። ይህ ዘመን የመውለድ ዘመን ነው። የእግዚአብሔርን ሃሳብ፣ ፈቃድ፣ ራእይና ዓላማ የምንወልድበት ዘመን ነው። ይህ ከእግዚአብሔር የምንወልደው ነገር በእግዚአብሔር መንፈስ ጸንሰን ለዚህ ለትውልዳችን ብቻ ሳይሆን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ

ካልመጣ ለሚቀጥለውም ትውልድ በረከት የሚሆን ነው። ሩት ኢየሱስን በመውለድ የእግዚአብሔርን የደህንነት ዓላማ እንዲፈጸም ምክንያት ሆነች። ዘመኑ በደረሰ ጊዜ ማርያምም ጌታን በመውለድ የእግዚአብሔርን ዘላለማዊ ተስፋ መፈጸሚያ ሆነች። ዛሬም መካንነትን በማስወገድ የእርሱ የሆነውን በመውለድ በዘመናችን በትውልዳችን መካከል ሃሳቡን እንድናገለግል ይፈልጋል። የእግዚአብሔር የሆነውን ለመውለድ ምን ያስፈልጋል ለሚለው ጥያቄ የማርያም ሕይወት ጥሩ ምሳሌነት ያለው ሆኖ እናገኘዋለን።

ስለ ማርያም ትንሽ ሰፋ አድርገን ብንመለከት ከሕይወቷ ጋር የተያያዘውን ነገር ስናይ በተለይም ደግሞ አንዳንድ መሠረታዊ የሆኑ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማስተዋል እንችላለን። በሉቃስ ወንጌል ላይ ስንመለከት ማርያም ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን እንድትወልድ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነበር። ለዓለም መድኃኒት እንዲሆን እግዚአብሔር ልጁን በማርያም በኩል ወደ ዓለም አመጣ። “ሕፃን ተወልዶልናልና፣ ወንድ ልጅም ተሰጥቶልናል፤ አለቅነትም በጫንቃው ላይ ይሆናል፤ ስሙም ድንቅ መካር፣ ኃያል አምላክ፣ የዘላለም አባት፣ የሰላም አለቃ ተብሎ ይጠራል።” (ኢሳይ. 9:6) የተባለው ትንቢት ተፈጸመ። እንግዲህ ማርያም ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ወልዳ ጌታ ኢየሱስ የዓለም መድኃኒት ሆኖ እንዲመጣ ያስቻላትን ነገር ጥቂቱን እንመለከታለን። ይህ እግዚአብሔር ዛሬ በእኛ በኩል ሊያደርግ ላለው ነገር መልካም ምሳሌነት ስላለው

በጥሞና፣ በጸሎት፣ በናፍቆትና በፈቃደኝነት መጠበቅ የሚገባን መልካም ነገር ነው።

1. ለመውለድ የእግዚአብሔርን ሞገስ መቀበል። የመጀመሪያውና ቀዳሚው መልአኩ ወደ እርሷ ሲመጣ ጸጋ የሞላብሽ ሆይ አላት። የእግዚአብሔር የሆነውን ለመውለድ የእግዚአብሔርን ሃሳብ ወይም ፈቃድ ለመውለድ የእርሱ ጸጋ ያስፈልገናል። ለሚቀጥለው ትውልድ በረከት የሚሆን ራእይ ለመውለድ ያለ እግዚአብሔር ሞገስ ብቃት የለንም። ሞገሱን መቀበል ያስፈልጋል። ሞገሱ ያልበዛለት ሰው መውለድ አይችልም። ሩትም በቦጄዝ ፊት ሞገስን አገኘች። “በግንባርዋም ተደፍታ በምድር ላይ ሰገደች፡- እኔንስ ለመቀበል በምን ነገር በፊትህ ሞገስ አገኘሁ? እኔ እንግዳ አይደለሁምን? አለችው።” (ሩት 2:10) ከአይሁዶች ጋራ ምንም ግንኙነት ባይኖራትም ሞገስን በማግኘቱ ብቻ በረከትን ተቀበለች። በቦጄዝም ፊት ሞገስን ስለአገኘች የልጁ እናት ሆነች። መልአኩም ለማርያም ሲናገር ሞገስና ምህረት እንደሞላባት ነበር የነገራት። የመጀመሪያውና መቅደም ያለበት ይህ ነው። እግዚአብሔር በእኛ ውስጥ በእኛ በኩል የሚያከናውነው ሁሉ ከሞገሱ የተነሣ ነው። ስለዚህ ነበር ሙሴ በጸሎት በፊትህ ሞገስ ስላገኘሁ ያለው (ዘጸ. 33) ጌታ ኢየሱስም በሞገስ እንዳደገ እናነባለን። (ሉቃስ 2:52)

2. አንድነትን መጠበቅ። ለሚቀጥለው ትውልድ የሚተላለፈው በረከት ከእኛ እንዲወለድ ከተፈለገ ከጌታ ጋራ ያለንን አንድነት መጠበቅ ነው። መልአኩ

ለማርያም “ጌታ ከአንቺ ጋራ ነው” ነበር ያላት። የእርሱ የሆነውን ለመውለድ ከሁሉ ነገር በፊት ከጌታ ጋር መሆናችንን ማረጋገጥና ከጌታ ጋር መሆንን መሻት በጣም አስፈላጊ ነው። ብዙዎች የብሉይ ኪዳን ቅዱሳን በእግዚአብሔር ፊት ትልቅ ሞገስ እንዲያገኙ ያደረጋቸው ከጌታ ጋር ለመሆን የነበራቸው ፍላጎት ነው። ይህ ለሚቀጥለው ትውልድ የምናስተላልፈውን ነገር ይሰጠናል። ለምሳሌ የዳዊት ጥማት ከምንም ነገር ይልቅ ከአምላኩ ጋር መሆን ነበር። ለምሳሌ፡- “ዋላ ወደ ውኃ ምንጭ እንደሚናፍቅ፣ አቤቱ፣ እንዲሁ ነፍሴ ወደ አንተ ትናፍቃለች። ነፍሴ ወደ ሕያው አምላክ ተጠማች፤ መቼ እደርሳለሁ? የአምላክንስ ፊት መቼ አያለሁ?” (መዝ. 41:1-2) “አምላኬ፣ አምላኬ፣ ወደ አንተ እገመግማለሁ፤ ነፍሴ አንተን ተጠማች፣ ሥጋዬ አንተን እንዴት ናፈቀች... በመኝታዬም አስብሃለሁ፣ በማለዳም እናገርልሃለሁ፤” (መዝ. 62:1-2, 6) ለዚህ ነበር እግዚአብሔር እንደ ልቤ የሆነ ሰው ያለው።

3. በረከቱን መቀበል። መልአኩ ለማርያም ሲናገር የተባረከሽ ነሽ አላት። የእግዚአብሔርን በረከት መቀበልን ያሳያል። የእግዚአብሔር በረከት በእኛ ማንነት የሚወሰን አይደለም። እግዚአብሔር ከምሕረቱ የተነሣ የሚሰጠንን አሜን ብለን መቀበል ይገባናል። እርሱ ናችሁ የሚለንንም በእምነት መቀበል የእኛ ፋንታ ነው። የሰጠንን ጸጋ፣ ምሕረት፣ ፍቅር እና በጎነት መቀበል አለብን። ይህን ካደረግን ለሚቀጥለው ትውልድ በረከት እናስተላልፋለን። በሕይወትም እስካለን ድረስ ደግሞ

በረከት እንሆናለን። በእርግጥን ባሕል የኖረ ሕዝብ በረከትን በቀላሉ ስለማይቀበል በመካንነት ዘመኑ ያልቃል። በረከት የእርሱ ስጦታ ስለሆነ ተቀብሎ ማስተላለፍ ተገቢ ነው።

4. የእግዚአብሔርን ድምጽ መለየት። የእግዚአብሔር የሆነውን ነገር ለመውለድ የእግዚአብሔርን ድምጽ መስማት አለብን። ፈቃዱን ለማድረግ የሚፈልጉ የእግዚአብሔር ሰዎች ሁሉ ከማንኛውም ነገር አስቀድመው ድምጹን ለመስማት መጓጓት አለባቸው። የእግዚአብሔርን ድምጽ በመስማት ነው የእግዚአብሔር ነገር በውስጣችን የሚገባው። የእግዚአብሔር ቃል እንደሚናገረው ቃልም ሥጋ ሆነ። (ዮሐ. 1:14) “ቃል” ነው ሥጋ የሆነው። እግዚአብሔር የሚናገረው ነገር ወደ ውስጣችን ሲገባ የእግዚአብሔር የሆነ ነገር በውስጣችን ይጸነሳል። የእግዚአብሔር የሆነ ነገር በውስጣችን ያድግና በሰዓቱ ይወለዳል። የእግዚአብሔር ፈቃድ፣ ባሕርይ፣ ፍቅር፣ ቅድስና፣ ሃሳብ በውስጣችን ይጸነሳል፤ በውስጣችንም ያድግና ይወለዳል። ማርያም ሰማያዊውን ድምጽ መለየት ስለቻለች ነበር “ይህ እንዴት ያለ ሰላምታ ነው” ያለችው። የሥጋ የሆነውን ወልደን የእግዚአብሔር ነው እንዳንል ድምጹን መለየት አስፈላጊ ነው። ከሥጋ የተወለደውን ለማጥመቅ ቤተ ክርስቲያን ብናመጣው የእግዚአብሔር አይሆንም። “በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወዶአልና።” (ዮሐ. 3:16)

5. ጸጋውን መገንዘብ። መልአኩ ለማርያም ሲናገር “ማርያም ሆይ፥ በእግዚአብሔር ፊት ጸጋ አግኝተሻልና አትፍራ።” (ሉቃ. 1:30) በእግዚአብሔር ፊት ጸጋን መቀበል፥ ጸጋውን መታመን፤ በሰው ዘንድ ተቀባይነትን ለማግኘት ከመሞከር ይልቅ በእግዚአብሔር ዘንድ ጸጋን ለማግኘት መጣር የበለጠ ነው። የእግዚአብሔር ጸጋ ከእኛ ጋር ከሆነ የእርሱ የሆነው በውስጣችን ይወለዳል። ጸጋ ነጻ ስጦታ ስለሆነ የሥጋን ትምክህት ሁሉ ያስቀራል። እግዚአብሔር ለደህንነታችንም የሰጠን ጸጋውን ነው። (ኤፌ. 2:8-9) ለኑሮና ለአገልግሎትም ያዘጋጀልን ጸጋውን ነው። ስለዚህም ቃሉ “እኛ ሁላችን ከሙላቱ ተቀበልን በጸጋ ላይ ጸጋ ተሰጥቶናልና” (ዮሐ. 1:16) የሚለው። ሐዋርያትም ስለ አገልግሎታቸው ሲመሰክሩ በብዙ ጸጋ እንደ አገለገሉ እናነባለን። (ሐዋ. 4) ያለ እግዚአብሔር ጸጋ የእርሱ የሆነውን መውለድ አንችልም። መካንነታችንን ወደ በረከት በመለወጥ ባለ ፍሬዎች የሚያደርገው ጸጋው ነው።

6. ቅባቱን መቀበል። የእግዚአብሔርን መንፈስ ቅባት መቀበል ማለት ነው። ማርያም ይህ እንዴት ይሆናል? እኔ ወንድ ሳላውቅ ልጅ እንዴት እወልዳለሁ ብላ ጠየቀች። የተሰጣትም መልስ “መንፈስ ቅዱስ በአንቺ ላይ ይመጣል፥ የልዑልም ኃይል ይጸልልሻል፤ ስለዚህ ደግሞ ከአንቺ የሚወለደው ቅዱሱ የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል። እነሆም ዘመድሽ ኤልሳቤጥ እርስዋ ደግሞ በእርጅናዋ ወንድ ልጅ ፀንሳለች፥ ለእርስዋም መካን ትባል ለነበረችው ይህ ስድስተኛ ወር ነው።” (ሉቃ.

1:35-36) ለማርያም የእግዚአብሔር መንፈስ ይመጣልሻል የልዑልም ኃይል ይጸልልሻል ተብሎ ተነገራት። የእግዚአብሔር መንፈስ ሲመጣና ሲሸፍን የእርሱ የሆነ ነገር በውስጣችን ይወለዳል። አእምሮአችን በእግዚአብሔር መንፈስ ቁጥጥር ውስጥ ሲሆንና በየእለቱም በመንፈሱ ሲታደስ፤ ልባችን በእግዚአብሔር መንፈስ ሲሞላ፤ አስተሳሰባችን በእግዚአብሔር መንፈስ ሲሞላ ሁለንተናችን በመንፈሱ ሲመራ የእግዚአብሔር ነገር በውስጣችን ይወለዳል። በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ እነዚህ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው ተብሎ አልና። (ሮሜ 8) ይህ በሚሆንበት ጊዜ በሃሳባችንም በአንደበታችንም የምንወልደው ወይም የምናወጣው የሥጋ ሳይሆን የእግዚአብሔር ይሆናል። መልአኩ መንፈስ ቅዱስ ስለሚቆጣጠርከኝ ከአንቺ የሚወለድ የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል አላት። ከዚህ በኋላ የእግዚአብሔር የሆነው ነገር ከውስጣችን እንዲወለድ ለመንፈስ ቅዱስ ቅባት ቁጥጥርና ምሪት አሜን ማለት አለብን። ይህ በሚሆንበት ጊዜ ከእኛ የሚወለደው የሥጋ አስተሳሰብ፤ የሥጋ አነጋገርና አካሄድ ሳይሆን የመንፈስ ይሆናል። በውስጣችን፤ በሕይወታችን የሚታየው የመንፈስ ፍሬ ይሆናል። የመንፈስ ፍሬዎች ደግሞ ምን እንደሆኑ በገላትያ 5:22-23 ላይ ተዘርዝሯል። እንግዲህ እነዚህ የመንፈስ ፍሬዎች በሕይወታችን ውስጥ ሲወለዱ በየእለቱ በሕይወታችን ውስጥ ይታያሉ ማለት ነው። ይህ በሚሆንበት ጊዜ ለሌላውም ሰው በረከት እንሆናለን። እንደ ማርያም እኛም አሜን ብለን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ስንቀበልና

የእግዚአብሔር የሆነው ነገር በእኛ ውስጥ ሲወለድ መካን ለሆኑትም፤ በእርግጥን ውስጥ አለሁ ለሚሉትም፤ በመከራ ውስጥ ላሉም እግዚአብሔር ሁኔታውን ለበረከት ያደርገዋል። የመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ሲመጣልንና ኃይሉ ሲሸፍንን የማይቻል ነገር ሁሉ ይከናወናል።

7. ለፈቃዱ አሜን ማለት። ማርያም ተቀበለች፤ እንደ ቃልህ ይሁንልኝ፤ እንደ ተናገርከው ይሁንልኝ፤ እንዳሰብከው ይሁንልኝ፤ እንዳቀድከው ይሁንልኝ፤ እንደ ዘላለማዊ እቅድህና አሠራርህ ይሁንልኝ አለች። እንደ ቃልህ ይሁንልኝ ስትል እንዳልከው ይሁንልኝ ማለቷ ነበር። እግዚአብሔር አስቀድሞ መሲህ እንደሚመጣ በነቢያት ተናግሮ ነበርና እንደተናገረው እንዲሁ በሕይወቷ ተፈጸመ። እንደ ቃልህ ይሁንልኝ በምንልበት ጊዜ የእግዚአብሔር ቃል እንደተናገረው እንዲሁ ይሁንልኝ ማለታችን ነው። ቃሉ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ ሲለኝ ይሁንልኝ፤ አሸናፊ ነህ ሲለኝ ይሁንልኝ፤ ተባርከሃል ሲለኝ ይሁንልኝ፤ ኃጢአትህ ይቅር ተብሎልሃል ሲለኝ ይሁንልኝ። የእግዚአብሔር ቃል ስለ እኛ የሚናገረው ነገር አለ። እንደ ቃልህ ይሁንልኝ ስንል እግዚአብሔር እንደ ተናገረው እንዲሁ ይሁንልኝ ብለን ቃሉን መቀበላችንን ያሳያል። ቃሉን ስናነብ እንደ ተናገረው እንዲሁ መቀበል አለብን። የእግዚአብሔር ቃል ኃጢአተኛ ነህ ንስሃ ግባ ሲለኝ “አዎን፤ እሺ” ብዩ መቀበልና ንስሃ መግባት አለብኝ። ይቅር ተብላሃል ሲለኝም አዎን ብዩ እንደ ቃሉ እንዲሁ መቀበል አለብኝ። ይህ በሚሆንበት ጊዜ እግዚአብሔር እንደ ቃሉ

ሆነን ሲያገኘን ለሚቀጥለው ትውልድ የሚሆን በረከት በእኛ ውስጥ ያስቀምጣል። ለሚቀጥለው ትውልድ በረከት እንሆናለን፤ ታሪክንም የምንቀርጽ ሰዎች እንሆናለን። ለፈቃዱ አሜን በማለት ብቻ ነው የበረከት ዓንቧ መሆን የሚቻለው። የመንፈስንና የሥጋን ሃሳብ የምንለየው ፈቃዱን በመቀበል ነው።

8. ለተፀነሰው መጠንቀቅ። የእግዚአብሔርን ቃል ከተቀበለች በኋላ ወደ ትክክለኛው ስፍራ ሄደች። እግዚአብሔር በእኛ ውስጥ ያስቀመጠው ራእይ እንዲያድግ ከተፈለገ ከእግዚአብሔር የተቀበልነውን ራእይ የትም ቦታ መጣል የለብንም። ለመጣ ሰው ሁሉ ዝም ብለን መናገርም አያስፈልግም። እግዚአብሔርን መጠየቅ አለብን። ማርያም እንደ ጸነሰች ባወቀች ጊዜ፣ ወዲያው ሮጣ ወደ ቤተ መቅደስ ሄዳ ለጸሃፊዎችና ለፈሪሳውያን ተናግራ ቢሆን ኖሮ እርሱዋንም በውስጧ የነበረውን ጽንሰ በገደሉ ነበር። ማርያም ግን ወደ እነርሱ ሳይሆን ወደ ትክክለኛው ቤተ መጻህፍት ሄደች። ከእግዚአብሔር የሆነውን ራእይ መቀበል የሚችሉም የማይችሉም አሉ። እግዚአብሔር በሚሠራው ሥራ ሃሴት የሚያደርጉ እንዳሉ ሁሉ እርሱ በሚሠራው ሥራ ምክንያት የሚቀኑና ጦራቸውን የሚያነሡ ሰዎችም አሉ። ለዚህ ነው ጥንቃቄ የሚያስፈልገው። የእግዚአብሔር ፈቃድ ለልጆቹ ሁሉንም መውደድ፣ ማፍቀርና ይቅር ማለት ነው። ነገር ግን እግዚአብሔር የሰጠንን ራእይ ለሁሉም መናገሩ ከጥቅሙ ጉዳቱ የሚበዛበት ጊዜ መኖሩን መዘንጋት የለብንም። ስለ ጌታ

ኢየሱስ እንኳ ሲናገር “በልባቸው ያለውን ያውቅ ነበርና አይተማመንባቸውም ነበር” ይላል ቃሉ። አይወዳቸውም ወይም ይቅር አይላቸውም አላለም። ነገር ግን አይተማመንባቸውም ነበር ነው ያለው። በልባቸው ምክንያት ከአብ የተቀበለውን ምስጢር ሁሉ ሊነገራቸው አልቻለም። የእግዚአብሔር ቃል በሌላ ቦታ እንቁአችንን በእርያ ፊት መጣል እንደሌለብን ይመክረናል። እንግዲህ ወርቅና አልማዝ ከእርያ ጋር ምንም ግንኙነት የላቸውም። የእግዚአብሔር ቃል ይህን የሚነግረን በጥንቃቄ መራመድ አስፈላጊ መሆኑን ለማሳየት ነው።

ማርያም ወደ ኤልሳቤጥ በመጣች ጊዜ በኤልሳቤጥ ማኅፀን ውስጥ የነበረው ሕጻን ዘለለ። ይህ የመንፈስ ትውውቅ ነው። ዮሐንስ መጥምቁ ገና ሳይወለድም ከእግዚአብሔር የተላከ ሰው ነበር። በመንፈስ ቅዱስ የተሞላው ገና በማኅፀን ውስጥ እያለ ነበር። ጌታ ኢየሱስም ከአብ የተላከ፣ በመንፈስ ቅዱስ የተፀነሰ የተቀባ የእግዚአብሔር ልጅ ነው። ገና ለገና በሥጋ ሳይተዋወቁና ሳይነጋገሩ መንፈሳቸው ሃሴት አደረገ። በሚቀጥለው ዘመን ከእግዚአብሔር የመጣ ሁሉ በሥጋ ቢተዋወቁ ባይተዋወቁ ቢተያዩ ባይተያዩ መንፈስ ከመንፈስ ጋራ ስለሚመሰክር ሃሴት የሚያደርጉ ሰዎች ይኖራሉ። ከእነዚህ ዓይነት ሰዎች ጋራ መጣበቅ በጣም አስፈላጊ ነገር ነው።

9. ቃሉን አምኖ መቀበል። ማርያም እግዚአብሔር ያላትን ማመን ነበረባት። ኤሳቤጥም “ከጌታ የተነገረላት ቃል ይፈጸማልና ያመነች ብዕዕት ናት።” (ሉቃ. 1:45)

አለቻት። ለሚቀጥለው ትውልድ በረከት ለመሆን እምነት ያስፈልጋል። በውስጣችን እግዚአብሔር ያስቀመጠውን ማመን አለብን። ይህ እንዴት ይቻላል የምንለውን ሁሉ እግዚአብሔር ካለ እንደሚሆን አምነን መቀበል ይኖርብናል። እግዚአብሔር የተናገረውን የተስፋውን ቃል ማመን ማለት ነው። የተስፋውን ቃል ከተቀበልን ፍጻሜውን እስክናይ ድረስ መጸለይ አለብን። የእግዚአብሔርንም ፊት በትጋት መፈለግ አስፈላጊ ነው። ይህ በሚሆንበት ጊዜ እግዚአብሔር የተናገረውን ነገር ወደ ፍጻሜ ያመጣዋል።

ተስፋውን በእምነት መቀበል በሰዓቱ የሚወለደውን ነገር በውስጣችን ያስቀምጣል። ከዚያ በኋላ ስለ ማርያም ሲናገር “የመውለጃዋ ወራት ደረሰ” ይላል። ማርያም ይህን ሁሉ ከተቀበለች በኋላ አሁን ልክ ለመውለድ በምትዘጋጅበት ጊዜ ወደ ቤተልሔም እንዲሄዱ ትዕዛዝ ወጣ። ማርያም ስለዚህ ሁኔታ ማጉረምረም ትችል ነበር። ለምን በዚህ ጊዜ ወደ ቤተልሔም እንድሔድ አደረግህ? ይኼ ትዕዛዝ ለምን ወጣ? ልትል ትችል ነበር። ነገር ግን ምንም አላለችም። እግዚአብሔር አንዳንድ ጊዜ ፅንሱን፣ ራእዩንና ሃሳቡን በውስጣችን ካስቀመጠ በኋላ ግፊት ሊመጣ ይችላል። ከቀኝም ከግራም ከኋላም ከፊትም፣ ከምንወዳቸው፣ ከሩቅ ወይም ከቅርብ ከተለያዩ አቅጣጫዎች ግፊት ሊመጣ ይችላል። ነገር ግን የእግዚአብሔር የሆነውን ተቀብለን አሜን ብለን እንደ ፈቃዱ የምንኖር ከሆነ፣ የሚመጣው ግፊት ሁሉ በውስጣችን ያለውን ፍሬ ሊገል አይችልም። ይልቁንም

ወደ ቤተልሔም ወደ ትክክለኛው ቦታ ይወስደናል። ጌታ ኢየሱስ መወለድ የነበረበት በቤተልሔም ውስጥ ነበር። ለዚህ ነበር ትዕዛዙ የወጣው። ማርያምና ዮሴፍ ባይገባቸውም እግዚአብሔር እነዚያን የፖለቲካ መሪዎችን ተጠቅሞ ወደ ቤተልሔም ወደ ትክክለኛው ቦታ በሰዓቱ ወሰዳቸው። የእግዚአብሔር ቃል በሕይወታችን የሚሆነው ነገር ሁሉ ለበጎ ነው የሚባለው በዚህ ምክንያት ነው። እንግዲህ እኛ ማየት የሚገባን እንደ ፈቃዱ መጠራታችንንና እግዚአብሔርን መውደዳችንን ነው። ይህንን ካረጋገጥን እርሱ ነገርን ሁሉ ለበጎ ያደረጋል። የሚመጣው ግፊት ሁሉ ወደ ትክክለኛው ቦታ ሊወስደንና ወደ እግዚአብሔር ሃሳብ ሙላት ውስጥ ሊያስገባን እንጂ ሊያጠፋን አይደለም።

“እዚያው ሳሉ የመውለጃዋ ወራት ደረሰ” ይላል። ይህ ዘመን የእግዚአብሔርን ሃሳብ የምንወልድበት ዘመን ነው። በዚህ ምክንያት እንግዲህ ከመውለድ ጋራ ግፊት ሊበዛ ይችላል። ለመውለድ ምጥ፣ መጨነቅና መጠበብ አለ። ሁኔታዎች ሊከብዱ ይችላሉ፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር የሆነው ነገር ይወለዳል። የእርሱ የሆነው ሲወለድ ትልቁ ቁም ነገር የት እንደተወለደ ሳይሆን ከእግዚአብሔር ሆኖ መወለዱ ነው። ከእግዚአብሔር የሆነ በዝቅተኛ ቦታ ሊወለድ ይችላል። በትንሽ ሥፍራ ሊወለድ ይችላል፤ በበረከት ውስጥ ሊወለድ ይችላል። እግዚአብሔር የሚሰጠን ሃሳብ ዝቅተኛና ምንም የማይጠቅም መስሎ ሊታይ ይችላል። ከእግዚአብሔር ከተወለደ ግን ይወጣል። ትልቅ ዛፍ ከትንሽ ፍሬ ውስጥ

ነው የሚወጣው። ከእግዚአብሔርም የሚመጣው ነገር ብዙ ጊዜ ትልቅ መስሎ አይደለም የሚጀምረው። ኤልሳዕም የድርቁ ዘመን እንዳበቃ ሲተነቢይ ያየው ደመና በጣም ትንሽ ነበር፤ የሰውን እጅ የሚያክል ነበረ። ነገር ግን ያ ትንሽ ደመና ነበር ሰማይን ሁሉ ሊሸፍን የቻለው። ታላቅም ዝናብ እንዲመጣ ያደረገው። የእግዚአብሔር የሆነ ዝቅ ብሎ ሊጀምር ይችላል ነገር ግን ፍጻሜው ትልቅ ነው። “ጅማሬህም ታናሽ ቢሆንም እንኳ ፍጻሜህ እጅግ ይበዛል።” ተብሎ በእግዚአብሔር ቃል የተጻፈው ከዚህ የተነሣ ነው። (ኢዮብ 8:7) ይህን በደንብ መገንዘብ አለብን።

10. የተወለደውን በጥንቃቄ መያዝ። የእግዚአብሔር የሆነው ነገር ከእኛ ተወልዶ ለሚመጣው ትውልድ በረከት እንዲሆን ከተፈለገ ለተወለደው መጠንቀቅ አለብን። ማርያምና ዮሴፍ ለጌታ ለኢየሱስ ክርስቶስ ተጠነቀቁለት። በተወለደ ጊዜ በግርግም ውስጥ እንኳ ቢሆን በመጠቅለያም ጠቀለለችው ይላል። እግዚአብሔር ለሰጠን ራእይ፣ ከውስጣችን ለተወለደ ነገር መጠንቀቅ አለብን። መጠንቀቅ ብቻ ሳይሆን ማርያምና ዮሴፍ እረኞች መጥተው ሲሰግዱለት ለእኛ ለወላጆች ለምን አትሰግዱልንም አላሉም። ሰብአ ሰገልም መጥተው ሲሰግዱለትም ለእኛስ ለምን አትሰግዱም አላሉም። ወርቅ ከርቤም ዕጣንም ሲሰጡት ለምን ለእኛ ሳትሰጡ ለእርሱ ብቻ ሰጣችሁት የሚል ስሜት አልነበራቸውም። ነገር ግን ለእርሱ የሚገባውን ሰጡት። አልቀኑምም። እግዚአብሔር በውስጣችን አስቀምጦ ለወለድነው ነገር መጠንቀቅ

አለብን። ሳንቀና እግዚአብሔር በውስጣችን ያስቀመጠውን ነገር በጥንቃቄ ማሳደግ አለብን። ቃሉም ማርያምም ይህንን ሁሉ በልቧ ትጠብቅ ነበር ይላል። ይህ ነገር እንዴት ሆኖ እንደሚፈጸም እግዚአብሔር የሚያደርገውን አንድ በአንድ ትመለከት ነበር። ከዚህ ጋራ ማርያምና ዮሴፍ ደረጃ በደረጃ የሚገባውን ለጌታ ለኢየሱስ ክርስቶስ አደረጉ። ወደ ቤተ መቅደስ መወሰድ በሚገባበት ጊዜ ወሰዱት። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አገልግሎቱን በጀመረ ጊዜ ማርያም መጥታ አሁን እንደ ልጇ ሳይሆን እንደ ጌታዋ የወይን ጠጅ እኮ የላቸውም አለችው። ጌታ ኢየሱስ በዚያን ጊዜ ውሃውን ወደ ወይን ጠጅ እንደለወጠ እንመለከታለን። እስኪያድግና ሙሉ ሰው እስኪሆን ወደ እግዚአብሔር ሃሳብ እስኪገባ ድረስ ማርያም ጌታ ኢየሱስን ትከታተለው ነበረ።

ይህ አደራረግ ከእያንዳንዳችንና ከቤተ ክርስቲያንም የሚጠበቅ ነገር ይኸው ነው። በውስጣችን እግዚአብሔር የፀነሰውን ራእይ ወደ ሙሉ ፍሬያማነት እስኪደርስ ድረስ ተከታትለን መጠበቅና ማሳደግ ይገባናል። ይህ ከሆነ ለበረከት ይሆናል። በሩትም ሕይወት ውስጥ የተመለከትነው ይህንኑ ነው። ለሚቀጥለው ትውልድ በረከት ሆነች። የዳዊት አያት ከእርሷ ተወለደ። እርሷ ትዳር ማግኘቷና በዚያ መርካቷ ብቻ ሳይሆን፣ የሚቀጥለው ታሪክ ተቀየሰ። በእምነት ወደ አውድማ ሄዳ ከቦጄዝ ጋር ቃልኪዳን በማድረግ ምክንያት ለታሪክ ቅርጽን ሰጠች። ለሚቀጥለውም ትውልድ በረከት ሆነች። እግዚአብሔር ከልጆቹ በግል እንዲሁም ከቤተ

ክርስቲያን ዛሬ የሚፈልገው ከእርሱ ጋራ በቃል ኪዳን ተጣብቀን ከእርሱ የሆነውንና እንደ ሃሳቡ የሆነውን እንድንወልድ ነው። ይህ በሚሆንበት ጊዜ በዘመናችን ላለው ትውልድ በረከት እንሆናለን። ለሚመጣም ትውልድ መልካም ምሳሌነትና በረከት የሚሆነውን የእግዚአብሔርን ሃሳብ ጥለን እናልፋለን። ያለ ፍሬ መካን ሆነን እንዳንቀር ከሃሳቡ ጋር መጣበቅ አለብን። ጌታ የጠራን ጥቂት ጊዜያዊ ፍሬ እንድናፈራ ብቻ ሳይሆን ብዙና ለትውልድ የሚተላለፍ ፍሬ እንድናፈራ ነው። “እኔ መረጥኋችሁ እንጂ እናንተ አልመረጣችሁኝም፤ አብም በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ እንዲሰጣችሁ፤ ልትሄዱና ፍሬ ልታፈሩ ፍሬአችሁም ሊኖር ሾምኋችሁ።” (ዮሐ. 15:16)

ሩት የልጇን ስም ኢየሴድ ብላ ጠራችው። ኢየሴድ ማለት የሚያገለግል ማለት ነው። እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ኖረን ከእኛ የሚወለደው እኛን ብቻ ሳይሆን የሚቀጥለውን የእግዚአብሔርን ሕዝብ የሚያገለግል ነው። “ዳዊትም በራሱ ዘመን የእግዚአብሔርን ሃሳብ ካገለገለ በኋላ አንቀላፋ።” ይላል የእግዚአብሔር ቃል። (ሐዋ. 13:36) የእግዚአብሔርን ሃሳብ የሚያገለግል፤ የእግዚአብሔር ሕዝብ የሚገለግልበት ራእይና አገልግሎት ከእኛ ይወለዳል። ዓለም የምትገለግልበትና የምትባረክበትም ከቤተክርስቲያን ይወለዳል። ሩት ኢየሴድን ወለደች እርሱም እሴይን ወለደ እሴይ ደግሞ ዳዊትን ወለደ። ዳዊት የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት ተባለ። ጌታ ኢየሱስ ከዳዊት ዘር ተወለደ።

የእግዚአብሔር ዘላለማዊ ሃሳብና እቅድ እንዲፈጸም ምክንያት ሆነች። ዛሬም ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ከግለሰብና ከቤተ ክርስቲያን የሚፈልገውና የሚጠብቀውም ይህንን ነው።

ምዕራፍ 18

የማጠቃለያ ሃሳብ

የሩትን መጽሐፍ በአጠቃላይ ስንመለከት የክርስቲያንን ሕይወት ጉዞ በቀላሉ ማየት እንችላለን። መጽሐፉ የእግዚአብሔርን ዘላለማዊ ሃሳብ በቅድሚያ ይናገራል። የአቤሜሌክ ቤተሰብ ወደ ሞዓብ ከመሄዳቸው በፊት የእግዚአብሔር እቅድና ሃሳብ ለዚህ ቤተሰብ ምን እንደ ነበረ እንመለከታለን። በሰማቸውና እንዲሁም እግዚአብሔር እነርሱን ባስቀመጠበት በቦታው ስም አማካይነት ትክክለኛ የሆነውን የእግዚአብሔርን ሃሳብ እንረዳለን። እግዚአብሔር ለአቤሜሌክ ያሰበው ሃሳብ እግዚአብሔርን ንጉሡ አድርጎ በአምላኩ ጥላ ሥር በበረከት እንዲኖር ነበር። እንዲሁም ኩሳሚን ደግሞ አስደሳች እንደ ተባለች የቤቷን መዓዛ ጠብቃ በደስታና በምስጋና እንድትሞታ ነበር። እንደ ተሰጣቸው በመታዘዝና እግዚአብሔርን በማስከበር ቢኖሩ የሚወልዱት ዘርና የሚያስተላልፉት ነገር ለቤታቸውም ሆነ ለዓለም ደስታና ዝማሬ ምስጋናም ይሆን ነበር። ይሁን እንጂ የአቤሜሌክ አለመታዘዝ ሌላ መከራ እንዳመጣቸው ተመልክተናል። የአቤሜሌክ አለመታዘዝ ከአዳም ጀምሮ ያለውን የሰዎችን ልጆች የልብ አመጽና ያለመታዘዝን መንፈስ ያሳያል። በአቤሜሌክ አለመታዘዝ ምክንያት ብዙ ችግር በቤተሰቡ ላይ እንደ ደረሰ በተለይም ደግሞ በኩሳሚንና በሁለቱ ምራቶቿ ላይ የወደቀው ከባድ ሃዘን እንደ ነበረ አይተናል። ለዚህ ከባድ ሃዘን ምክንያት የሆነው አለመታዘዝ ነው። ባለመታዘዝ የምናጭደው ፍሬ መከራ፣ ችግር፣

ሃዘን፣ ስቃይና መራራነት ነው። በአቤሜሌክ ባለመታዘዝ ምክንያት አመጽ መከራ ጭንቀት እንደ መጣ ሁሉ፣ በኩሳሚን መታዘዝ ደግሞ ይህ ታሪክ ተቀየረ። እንግዲህ ተስፋን የሚሰጠው ይኼ ነው። ሰው ሊወድቅ፣ በሃዘን ውስጥ ሊገባ፣ ሊያጠፋም ይችላል፤ እግዚአብሔር ግን የመመለሻን መንገድ አዘጋጅቷል። ታሪክን መቀየር ይቻላል። ያለፈውን መራራውን ወደ ጣፋች ነገር መለወጥ የሚቻለው በንስሐና በመመለስ ነው። ኩሳሚን ይህንን ማድረግ የቻለችው ልቧንና አእምሮዋን ወደ እግዚአብሔር ስላነሣችና የእግዚአብሔር የሆነውን ነገር በእምነት ለማየት እንደገና ስለቻለች ነው። የነበረችበት ሁኔታ ተስፋ አላስቆረጣትም። ነገር ግን የእግዚአብሔርን ምሕረት ትጠባበቅ እንደ ነበረ ከሁኔታው ተረድተናል። ምክንያቱም እግዚአብሔር ሕዝቡን እንደ ጎበኘ ምህረትን እንዳደረገላቸው በሰማች ጊዜ ወዲያው ለመመለስ ተነሣች። ይህ የሚያንጸባርቀው ቀደም ብላ ያደረገችው የልብ ዝግጅትና በውስጧ የነበረውን ናፍቆት ነው። ኩሳሚን ታሪክን እንደ ገና አደሰች፣ የተበላሸውንም አስተካከለች። ለሩትም መልካም ምሳሌ ሆነችላት።

ሩትም በእርሷ ውስጥ የእግዚአብሔርን ምሕረት፣ ቃል ኪዳን እንዲሁም እግዚአብሔር ለሚታመኑት ምን ማድረግ እንደሚችል አየች። በዚህ ምክንያት በቃል ኪዳንና በውሳኔ የነበረችበትን አገር ለመተው ፈቃደኛ ሆነች። ልምምዷን፣ ባህሏን፣ ሕዝቧን፣ ጣዖት ማምለኩዋን ሁሉ ትታ በእምነት ወደ እግዚአብሔር ተስፋ ከኩሳሚን ጋራ ለመመለስ ወይም ደግሞ ወደ እግዚአብሔር ቃል ኪዳን ለመምጣት ቆርጣ ወጣች። ቆራጥነት ታሪክን ለመሥራት መሠረታዊ ነገር ነው። ያለ ቆራጥነት ታሪክን መቀየር፣ በረከትን መውረስ አይቻልም፤

ካለንበትም አሰቃቂ ሁኔታ ወጥተን የእግዚአብሔርን ተስፋ መጨበጥ አይቻልም። የዚያ ዘመን ቆራጥነት ለታሪክ ቅርጽ ለመስጠት መሠረት እንደ ነበረ ዛሬም እንዲሁ ነው።

የሩትን ታሪክ ዓይነተኛ የሚያደርገው ቆራጥነቷ ነው። ቆርጣ የነበረችበትን ሁኔታ ትታ በመውጣቷ ምክንያት እግዚአብሔር መሪ ሆናት። እግዚአብሔር በምድረ በዳ ጠበቃት። ከአማትዋ ከኑታሚን ጋራ እግዚአብሔር ያንን ከባድ ምድረ በዳ አሻግሮ ወደ ተስፋይቱ ምድር አመጣችው። እግዚአብሔር በበረከት እጁን ለምህረት የሚዘረጋው፣ መልካምንም ነገር ለልጆቹ የሚያደርገው፣ በምድረ በዳም ጥላና ከለላ የሚሆነው እኛ ቆርጠን በእምነት እርምጃ በምንወስድበት ጊዜ ነው። ከዚህ አንጻር ሩት የቤተ ክርስቲያን ምሳሌ ናት። ቤተ ክርስቲያን ከምድረ በዳ በጌታ ተደግፋ መውጣቷን መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። እንግዲህ ከሞት አገር፣ ከምሬት ሕይወትና ከመከራ ዘመን ለመውጣት የቻለችው ባየችው ነገር ምክንያት ሳይሆን በእምነት ነው። በምንም ዓይነት ሁኔታ ውስጥ ብንኖር፣ ጭንቀትና አስፈሪ ሁኔታ፣ አይገፋም በምንለው መከራ ውስጥ እንኳ ብንሆን በእግዚአብሔር ታምነን ያለፈውን ጥለን የወደፊቱን ለመያዝ እጃችንን ከዘረጋን የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔርም እጁን ይዘረጋልናል። እርሱ እጁን ከዘረጋ በምድረ በዳ ጥላ ከለላ ይሆናል። ምሪትን ይሰጣል። የሚያስፈልገንን ይሞላብናል። የእግዚአብሔር እጅ ከተዘረጋ የምናጣው ነገር አይኖርም። ጥበቃው ይኖረናል፣ ረድኤት ይሆናል፤ ቸርነቱንና ምሕረቱን በማይታሰብበት ቦታ እንለማመዳለን። እንግዲህ በሩት ሕይወት የምናየው ይህንን ነው። ከዚህ ሁሉ አልፋ ወደ ተስፋይቱ ምድር መጣች። ወደ

ተስፋይቱ ምድር በመጣች ጊዜ የእግዚአብሔር ቃል ከኑታሚን ጋራ መጣች አይልም “ተመለሰች” ነው የሚለው። በእምነት ወደ እግዚአብሔር ስንመጣ አዲስ እንኳ ብንሆን እርሱ አስቀድሞ ያዘጋጀልን ነገር ስለሆነ እግዚአብሔር እንኳን መጣህልኝ/መጣሽልኝ በማለት ነው በምሕረቱ የሚቀበለን። ወደ እግዚአብሔር ምሕረት ከገባን በኋላ እርሱ የሚያስፈልገንን ሁሉ ያዘጋጃልናል። እግዚአብሔር ለሩት የምትቃርምበትን የቃርሚያ ስፍራ፣ ጓደኞችንና ባልን አዘጋጀላት፤ ከዚያም አልፎ ቤትን ሠራላት። በእምነት ያለፈውን ነገር ጥለን ወደ እርሱ በምንወጣበት ጊዜ እግዚአብሔር የተሻለውን ነገር ያዘጋጃልናል።

ቦጌዝ የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌ እንደመሆኑ መጠን ሩት በመጣች ጊዜ ተቀበላት፤ በእርሻውም ውስጥ አሰማርቶ የሚያስፈልጋትን ጥበቃና ጥንቃቄ ሁሉ አደረገላት። ከበረከት ወደ በረከት አሸጋገራት። በረከትንም ተሞላች። ጌታ ኢየሱስም ወደ እርሱ በእምነት ስንመጣ በምሕረቱ እንደ ባለጠግነቱ መጠን የሚያስፈልገንን ሁሉ እንዲሁ ያደርግልናል። ቃሉም ጸጋ በጸጋ ላይ እንደተሰጠን ይመስከራል። ሩት በቃርሚያ ብቻ አልቀረችም፣ ከቃርሚያ ወደ ነጹ ተሸጋገረች። ከዚያም ወደ ጥበቃና ወደ ሙላት ደረሰች። ከተቀበለችው ሙላት በልታ አተረፈች፣ ለአማቷም በረከት ሆነች። እግዚአብሔር ለእኛም እንዲሁ ያደርግልናል። ከዚህም አልፋ ወደ አውድማ ሄዳ ከበረከቱ ተሞላች። ወደ አውድማ ለመሄድ የሚያስፈልገውን ዝግጅት ቀደም ብለን ዘርዝረናል። ወደ አውድማ ስንሄድ ማለትም በዝግጅት ወደ እግዚአብሔር ሙላት ስናልፍ ከደህንነት ወይም ክርስቲያን ከመሆን አልፈን እግዚአብሔር ወደ አዘጋጀልን ሙላት ስንገባ እርሱ በበረከቱ ይሞላናል። ስለዚህ ሲናገር ነበር

ጌታ ኢየሱስ “ሕይወት እንዲሆንላችሁ እንዲበዛላችሁም መጣሁ” ያለው። ብዙ ክርስቲያኖች ሕይወትን በመቀበላቸው ረክተው በዚያ ዘመናቸውን ያሳልፋሉ። ሕይወትን በእምነት መቀበል መልካም ነው። እግዚአብሔር ግን ከዚያ በላይ ለልጆቹ ያዘጋጀው ነገር አለ። “ሕይወት እንዲሆንላችሁ እንዲበዛላችሁ” ያለው ጌታ የታመነ ነው። ሩት የቃርሚያን ሥፍራና ነዶውን በማግኘቷ በዚያ ብቻ ረክታ ዝም አላለችም። ነገር ግን የበለጠውን ለማግኘት በእምነት ወደ አውድማ ሄደች። በበረከትም ተሞላች፣ ቦዴዝም ሰፈረላት፣ አሸከማት፣ በቃል ኪዳንም ከእርሱ ጋራ ተጣበቀች፣ ትዳርን መሠረተች።

ወደ ክርስቶስ ኢየሱስ ሙላት ወደ በረከቱ ሙላት ለመግባት የሚያስፈልግ የእምነት እርምጃና ዝግጅት አለ። ቀደም ሲል እንደተመለከትነው እነዚህን አድርገን በእምነት ወደ ጌታ ከቀረብን እግዚአብሔር የገባውን ቃል ኪዳን ይፈጽምልናል። የሚያስፈልገንን ሁሉ ይሞላብናል። ቦዴዝ ለሩት እንደ ሰፈረላት ጌታም ሰፍሮ ያሸከመናል። ለሌሎችም በረከት እንሆናለን። ወደ አማትሽ ባዶ እጅሽን አትሂጂ ብሎ ቦዴዝ እንደ ሰፈረላት እኛም ለትውልዳችንና ለዘመናችን በመከራም ውስጥ ላሉት ሁሉ ጌታ በረከት ያደርገናል። ጌታ የራሳችንን ሃዘንና መከራ አስረስቶ ለሌሎች መጽናኛና በረከት ወደ መሆን ያደርሰናል። የሌሎችን ባዶነት በጌታ በረከት የምንሞላ ሰዎች እንሆናለን። ሩት ከቦዴዝ ጋራ በቃል ኪዳን በመጣበቁ ምክንያት ትዳር ውስጥ ገባች። ጌታ ኢየሱስ የቃል ኪዳን ሰዎች እንድንሆን ይፈልጋል። ከተቀበልነው በረከትና የጸጋ ስጦታ ሁሉ አልፈን ከእርሱ ጋር እንድንጣበቅ ይሻል። ብዙ ጊዜ ከአውድማ ስለ ተሰፈረልን እግዚአብሔር አገልግሎታችንን ስለ ባረከ ሕይወታችንን ስለ

ባረከ የጸጋም ስጦታ ስለ ሰጠን እዚያው እንቆያለን። የእግዚአብሔር ሃሳብ ይህ ብቻ አይደለም። ለልጆቹና ለቤተ ክርስቲያን ከሁሉ የበለጠ የእግዚአብሔር እቅድ ከእርሱ ጋር እንድንጣበቅ ነው። ከጌታ ጋራ መጣበቅ ከጸጋ ስጦታ፣ ከአገልግሎት፣ ከመዘመር፣ ከመስበክ፣ ቤተ ክርስቲያን ከመሄድም በላይ ነው። ከእርሱ ጋራ ዕለት በዕለት መጣበቅና የቃል ኪዳን ሰዎች መሆን ማለት ይህ ነው። እንዲህ ካደረገች በኋላ ነው ሩት በቃል ኪዳን ከቦዴዝ ጋር ተጋብታ ልጅን መውለድ የቻለችው። እኛም ለሚቀጥለው ትውልድ የከበረ ፍሬ ልናፈራ የምንችለው በዚህ ቃል ኪዳን ውስጥ ከጌታ ጋር ከተጣመርን ብቻ ነው። ከጌታ ጋር በመጣበቃችን ለዘመኑ የሚሆን አገልግሎት ብቻ ሳይሆን ለሚቀጥለው ትውልድ በረከት የሚሆንን አገልግሎት ማበርከት እንችላለን። ለሚቀጥለው ትውልድ የሚተላለፍ ትውልድ የማይረሳውን ነገር መሥራት እንችላለን። የእግዚአብሔርን ሃሳብ፣ ፍቅር፣ ምሕረት፣ ቅድስና በጎነትና ከዘመናችን አልፎ ለሚቀጥለው ትውልድ በረከት የሚሆን ነገር ከእኛ ይወለዳል። እኛም በዚያ እንረካለን። ከሩት የተወለደው ልጅ ስሙ ኢዮቤድ ተባለ። ኢዮቤድ ማለት የሚያገለግል ማለት ነው። የእግዚአብሔርን ሃሳብ የሚያገለግል ማለት ነው። ኢዮቤድ የእሴይ አባት ነበር። የእሴይ ልጅ ደግሞ ዳዊት ነበር። በዚህ ምክንያት እግዚአብሔር ስለ ዳዊት ሲመሰክር “ዳዊትም በራሱ ዘመን የእግዚአብሔርን ሃሳብ ካገለገለ በኋላ አንቀላፋ” ይላል። ሩት ከቦዴዝ ጋር እንደ ተጣበቀችና ከእርሱም ዘርን እንደወለደች፣ እኛም ከጌታ ጋራ ስንጣበቅ የሚወለደው ነገር የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያከናውን ይሆናል። የእግዚአብሔር ተስፋ ወደ ሙላት የሚያመጣው በዚህ መንገድ

ነው። በዘመናችን ብቻ ሳይሆን በሚቀጥለውም ዘመን የሚታዘዝ፡ ለእግዚአብሔር እሺ የሚል የሚገዛ ከእኛ ይወጣል። እግዚአብሔርም ቃል እንደ ገባው እስከ አራትና አምስት ብቻ ሳይሆን እስከ ሺህ ትውልድ ድረስ የተባረከ ይሆናል።

እንግዲህ ይህንን ለመውረስም ለማውረስም የምንችለው በቆራጥነት ከአውድማው አልፈን በእምነት ከጌታ ጋራ ስንጣበቅ ነው። ዕለት በዕለት ከጌታ ጋራ መሆን የቃል ኪዳን መጣበቅ ያመጣል። ስለዚህ ነው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሲናገር “የሚያገለግለኝ ቢኖር ይከተለኛል፡ እኔም ባለሁበት ባሪያዬ ደግሞ በዚያ ይሆናል” ያለው። ጌታን ማገልገል እርሱን መከተል ነው፤ እርሱም ባለበት ቦታ መሆን ነው። ጌታ ባለበት ቦታ መሆን ማለት በክብሩ፣ በህልውናው፣ በፍቅሩ፣ በምሕረቱ መሸፈን ነው። ሙሉ በሙሉ የእግዚአብሔር መሆን ማለት ነው። ክብሩንና ምሕረቱን እያዩ መኖር ነው። “እኔም ባለሁበት አገልጋዩ ደግሞ በዚያ ይሆናል፤” (ዮሐ. 12:26) ያለው ለዚህ ነው። ይህ በሚሆንበት ጊዜ የእኛ የሆነ ነገር ምንም አይኖርም። ሁሉም የጌታ ይሆናል። ሁለንተናችን የጌታ ይሆናል። ቋንቋችን፣ አንደበታችን፣ ሥራችን፣ ኑሮአችን፣ አመለካከታችን በጠቅላላ ሕይወታችን የጌታ ይሆናል። በዚያን ጊዜ እግዚአብሔር ለትውልድ የሚተላለፍ መልእክት ብቻ ሳይሆን የሚሰጠን ሕይወታችንን ላለንበት ትውልድና ለሚቀጥለውም መልእክት ያደርገዋል። ሕይወታችን ለጌታ ለኢየሱስ ክርስቶስ መልእክት ይሆናል።

እንግዲህ የሩት መጽሐፍ ይህንን ነው የሚያበስረው። እግዚአብሔር ዛሬ ከእያንዳንዱ ክርስቲያንና ቤተ ክርስቲያን የሚፈልገው ምንድን ነው? ቢባል፡-

1. በመጀመሪያ እግዚአብሔር እንዳሰበው መኖር። እንደ ስማችንና እንደ ቃል ኪዳኑ መኖር ማለት ነው። እርሱ እንዳቀደውና እንዳለው በእርሱ ውስጥ መሆን ነው።

2. በቆራጥነት የተበላሸውን ማስተካከል። የተበላሸ ነገር ካለ በቆራጥነት እንደ ኑኃሚን ማስተካከል። እግዚአብሔርን ማዳመጥ ልባችንን ከሁኔታ በላይ አድርገን ወደ እግዚአብሔር መመልከት። ባለንበት መከራ ምክንያት የእግዚአብሔርን ተስፋ እንዳንጥል መጠንቀቅ። የተበላሸውን ነገር ለማስተካከል ቆራጥ መሆን።

3. ያለፈውን ረስተን ሊመጣ ያለውን ተስፋ ለመጨበጥ በእምነት መውጣት። ይህ ቆራጥነት ነው ሩትን የታሪክ ዓምድ ያደረጋት። ይኸው ቆራጥነት ነው ምድረ በዳውን እንድትሻገር የረዳት። በፊታችን ያለውን ምድረ በዳ ለማቋረጥና ወደ እግዚአብሔር ቃል ኪዳን ውስጥ ለመግባት መቁረጥ ያስፈልጋል። ይህ ከቤተ ክርስቲያንና ከግለሰብ የሚጠበቅ ነው። ወደ ተስፋው ስንመለስ እግዚአብሔር የሚያዘጋጀው እርሻ አለ። በትህትናና ራስን ዝቅ አድርጎ እግዚአብሔር የሰጠንን ነገር ተቀብለን በእምነት መኖር ስንጀምር፣ እግዚአብሔር ከበረከት ወደ በረከት ያሸጋግረናል።

4. እግዚአብሔር ያዘጋጀውን ነገር ሳንንቅ መቀበል። ወደ በረከቱ ሙላት የሚያደርሰን እርሱ ነውና የቃርሚያን ዘመን ያለመናቅ። ያለ ቃርሚያ ወደ ነዶ መሻገር አይቻልም። ያለ ትህትና መከበር የለም።

5. በእርሻው ውስጥ መቆየት። በእግዚአብሔር ዘላለማዊ ፈቃድ ውስጥ መቆየት ከእያንዳንዱ ሰው የሚጠበቅ ነው። ወደ በረከቱ ሙላት፣ ወደ ፍሬያማ ሕይወት፣ ወደ አገልግሎቱ

ሙላትና ወደ መልካም ትዳር ውስጥ የምንገባው እግዚአብሔር ባስቀመጠን በፈቃዱ ውስጥ በመሆን ነው።

6. በትጋትና በትህትና መኖር። ትጋት በጣም አስፈላጊ ነገር ነው። ሩት ትጉ ሴት ነበረች። ከዚህ ትጋት የተነሣ ቦዴዝ ቃርሚያን ብቻ ሳይሆን ነዶውን ተወላት። በዚህ ብቻ ሳትረካ ወደሚቀጥለው ደረጃ ለማለፍ ከእርሱ ጋራ ለመጣበቅ አስፈላጊውን እርምጃ ወሰደች። እኛም ወደ ተዘጋጀልን የበረከት ሙላት ውስጥ ለመግባት በምናየው በጥቂቱ ረከትን መቀመጥ ሳይሆን ወደሚቀጥለው ደረጃ ለመድረስ መትጋት አለብን። ከእርሱ ጋራ የምንሆንበትን መንገድ መሻት። በነዶው አለማቆም፤ ስለ ነዶው እግዚአብሔርን እያመሰገንን ወደ አውድማው ወደ እግዚአብሔር ሙላት ለመድረስ መጓጓትና መትጋት አለብን። “ጽድቅን የሚራቡና የሚጠሙ ብፁዓን ናቸው ይጠግባሉና” (ማቴ. 5:6) ይላል። መርካት የሚመጣው በመፈለግና በመትጋት ነው።

7. ከእግዚአብሔር ጋራ በቃል ኪዳን መጣበቅ። እዚህ ሙላት ውስጥ ከገባን ከእርሱ ጋራ በቃል ኪዳን መጣበቅ አለብን። የተሰፈረልንን በረከት ለሌሎች እያካፈልን ፈቃዱን እያደረግን ከእርሱ ጋር በቃል ኪዳን መጣበቃችንን መቀጠል አለብን። በቃል ኪዳን ከእግዚአብሔር ጋር መጣበቃችን ነው፤ በሁሉም ነገር እርካታን የሚያመጣልን። ለእኛ ቤትን ይሠራልናል፤ እረፍትን ይሰጠናል፤ እፎይታን ያመጣልናል፤ ከዚያም ባሻገር የእግዚአብሔር ነገር በእኛ እንዲከናወን ያደርጋል።

8. የእግዚአብሔር የሆነውን ለመውለድ ፈቃደኛ መሆን። ሩት ከቦዴዝ ጋር በቃል ኪዳን በመጣበቅ ምክንያት

የእግዚአብሔር የሆነውን ለመውለድ ቻለች። እግዚአብሔር ለየዘመኑ የሚያዘጋጀው ነገር አለ። ለሚቀጥለውም ትውልድ እግዚአብሔር በእኛ አማካይነት ማስተላለፍ የሚፈልገው በረከት አለ። የእግዚአብሔር ተስፋ በእኛ አማካይነት ወደሚቀጥው ትውልድ እንዲተላለፍ ፈቃደኞች መሆን አለብን።

9. ለተወለደው መጠንቀቅ። እግዚአብሔር በውስጣችን አስቀምጦ ለሚወለደው ራእይ፣ ጸጋው፣ ምሕረቱ፣ ርኅራኄው ቤተ ክርስቲያን መጠንቀቅ አለባት። እግዚአብሔር በእኛ ውስጥ የሚወለደው ሳያድግ እንዳይቀር እንዳይጫጫ ወደ ሙላት እንዲደርስ ለእድገቱ መጠንቀቅ ይገባናል። እግዚአብሔር የሰጠንን በጥንቃቄ በምንቀበልበትና በምንከባከብበት ጊዜ ለሚቀጥለው ትውልድ የሚተርፍ በረከት ይኖረናል። እግዚአብሔር ጸጋውን ይስጠን።

10. የጠፋውን በቦታው መፈለግ። አንዳንድ ጊዜ የተወለደውን አይተን በጣም ደስ ብሎን ወደ ቤተ መቅደስ ይዘን እንወጣለን። ይሁን እንጂ የተሰጠንን በጥንቃቄ ካልጠበቅን ሁኔታውን ከመለማመዳችን የተነሣ ሃላፊነታችንን የምንዘነጋበት ጊዜ ይኖራል። ማርያምና ዮሴፍ ጌታ ኢየሱስን ረስተው በመንገድ ትተውት እንደመጡ ማለት ነው። ፍቅራችን ሊቀዘቅዝ፣ ትጋታችን ሊጎል፣ መሰጠታችን ሊቀንስ ይችላል። ነገር ግን ብዙ መንገድ ሳንሄድ ቶሎ በንስሐ ወደ መስቀሉ ፍቅር ተመልሰን መንገዳችንን ብናስተካከል የጠፋው ይገኛል። ማርያምና ዮሴፍ እንደ ተለመደው ኢየሱስ ከእኛ ጋር ነው ብለው ስላሰቡ ብዙ መንገድ እስኪሄዱ ድረስ ከእነርሱ ጋር አለመሆኑን አላስተዋሉም። ልማድ ከእግዚአብሔር የተቀበልነውን አደራ ሊያስረሳን ይችላል። በሕይወታችን ይህ እንዳይሆን ጥንቃቄ

ማድረግ ያስፈልገናል። ማርያምና ዮሴፍ ጌታ ኢየሱስን ለማግኘት እንደገና የሦስት ቀን መንገድ ወደ ጓላ መሄድ ነበረባቸው። መድከማቸውና መጨነቃቸው ብቻ ሳይሆን መጀመሪያ ሄደው የፈለጉት በትክክለኛ ቦታ አልነበረም። የሄዱት ወደ ዘመዶቻቸው እንጂ ኢየሱስ ወደ ነበረበት ቤተ መቅደስ ውስጥ አልነበረም። በሌላ አነጋገር እነርሱ በለመዱት ሥፍራ እንጂ እርሱ በሚገኝበት ሥፍራ አልነበረም። ከእግዚአብሔር የወለድነው ነገር ሲጠፋብን ትክክለኛ ባልሆነ ቦታ በመፈለግ ጊዜአችን እንዳይባክን መጠንቀቅ አለብን። የጠፋብንን የምናገኘው በቤተ መቅደስ ውስጥ ነው። ቤተ መቅደስ ስንል የእግዚአብሔር ህልውና ማለትም ምሕረት፣ ቅድስና፣ ይቅርታ፣ ጸጋ፣ ቸርነትና ቃል ኪዳን ያለበት ቦታ ማለታችን ነው። ወደ እግዚአብሔር ቃል ኪዳን፣ ወደ ተስፋው፣ ወደ ክብሩና ወደ ሞገሱ ስንመለስ የጠፋብን የፍቅር፣ የርኅራኄና የይቅርታ፣ የቅድስና፣ የክብሩ እሳት ወዘተ. ይመለሳል። እንግዲህ እግዚአብሔር ጠብቁ፣ አሳድጉ፣ ለሚቀጥለውም ትውልድ አስተላልፉ ብሎ የሰጠንን ነገር የምናገኘው ክብሩና ቃል ኪዳኑ ባለበት ቦታ ነው። “በመምህራን መካከል ተቀምጦ ሲሰማቸውና ሲጠይቃቸውም በመቅደስ አገኙት” (ሉቃ. 2:46) ይላል። የእግዚአብሔር የሆነውን የምናገኘው በእርሱ ውስጥ ነው።

የሚያስከፍለውን ዋጋ ከፍለን ከጌታ የተሰጠንን በቅዱስ ፍርሃት፣ በእምነት፣ በንጹህ ልብ፣ በበጎ ሕሊና፣ በፍጹም ተስፋና ግብዝነት በሌለበት ፍቅር በቆራጥነት የምንጠብቅበት ዘመን ይህ ነው! እንግዲህ፡ “እነሆ፡ ቶሎ ብዬ እመጣለሁ፤ ማንም አክሊልህን እንዳይወስድብህ ያለህን አጽንተህ ያዝ።” (ራእይ 3:11)

ETHIOPIAN EVANGELICAL BAPTIST CHURCH
9120 FERGUSON ROAD
DALLAS, TEXAS 75228